



บทความวิจัย

เรื่อง การวิเคราะห์เชิงจิตวิทยาของลักษณะตัวละครในละครชุดโทรทัศน์เกาหลี

เรื่อง it's ok that's love

โดย

นางสาว พิชาพร เจริญศรีมาพร

รหัสนักศึกษา 05550515

เสนอ

อาจารย์ พิพัฒน์ สุยะ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558

รายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

หัวข้อสารนิพนธ์ การวิเคราะห์เชิงจิตวิทยาของลักษณะตัวละครในละครชุดโทรทัศน์เกาหลี

เรื่อง it's ok that's love

ชื่อนักศึกษา นางสาว พิชาพร เจริญศรีมาพร รหัสนักศึกษา 05550515

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ พิพัฒน์ สุยะ

สาขาวิชา เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

คำสำคัญ ทฤษฎีจิตวิทยา ทฤษฎีบุคลิกภาพของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ พฤติกรรมตัวละคร

It's Okay, That's Love

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมและวิเคราะห์ตัวละครเอกในด้านบุคลิกภาพ ทั้ง 4 คน ได้แก่ จางแจยอง จีแฮซู พัคชูกวาง และ จางแจบอม จากละครชุดโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง It's Okay, That's Love ผลศึกษาพบว่า พฤติกรรมต่างๆของตัวละครแต่ละตัวนั้นมีผลมาจากภูมิหลังที่แตกต่างกันออกไป ทุกพฤติกรรมสามารถอธิบายได้ด้วยมุมมองทางจิตวิทยา ทำให้เราารู้และเข้าใจถึงเบื้องหลังการกระทำนั้นว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เกี่ยวข้องการเลี้ยงดูและปลูกฝังที่ตัวละครได้รับ อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นว่าคนปกติในสังคมนั้นต่างก็มีปัญหาที่แตกต่างกันทุกคนสามารถมีอาการทางจิตได้ อาการทางจิตนั้นก็เหมือนกับอาการเจ็บป่วยไม่ได้น่ากลัวอย่างที่คิด ผู้ป่วยนั้นสามารถหายได้หากได้รับการรักษาที่ถูกต้องและความรักความใส่ใจจากครอบครัว

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยในหัวข้อ " การวิเคราะห์เชิงจิตวิทยาของลักษณะตัวละครในละครชุด โทรทัศน์เกาหลี เรื่อง it's ok that's love " ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์พิพัฒน์ สุยะ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือด้านข้อมูล และข้อคิดเห็นต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัย อีกทั้งยังช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำดำเนินงานอีกด้วย จึงทำให้งานวิจัยชิ้นนี้เสร็จสมบูรณ์ไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะอักษรศาสตร์ เอกเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ทุกสาขาวิชาที่ได้ฝึกสอนและให้โอกาสสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิจัยครั้งนี้ทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนามที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และให้กำลังใจตลอดมา

สำหรับคุณงามความดีอันเกิดจากบทความวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับบิดา มารดาซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความและถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์และเสริมสร้างองค์ความรู้ต่อผู้สนใจทั่วไป

พิชชาพร เจริญศรีมาพร

สารบัญ

หน้า

1.บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	4
.....จุดประสงค์ของการศึกษา	4
.....	
ขอบเขตการศึกษา	4
.....	
วิธีดำเนินการวิจัย	4
.....	
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
.....	
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารที่เกี่ยวกับทฤษฎีบุคลิกภาพ	5
.....	10
เอกสารเกี่ยวกับอาการผิดปกติทางจิต	
.....	
2.ละครโทรทัศน์เรื่อง it's okay that's love	17
ข้อมูลละคร	17
.....	
ตัวละครเอก.....	18
3.ทฤษฎีจิตวิเคราะห์และบุคลิกภาพ	19
ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีบุคลิกภาพของ ซิกมันด์ ฟรอยด์	19
.....	

ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละครเอก	21
--------------------------------	----

.....

4.บทสรุป	38
----------	----

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

It's Okay, That's Love (괜찮아, 사랑이야) เป็นละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลี ที่ผลิตโดย GT Entertainment CJ E&M กำกับโดย Kim Kyu Tae และเขียนบทโดย Noh Hee Kyung ออกอากาศทางช่อง SBS โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 23 กรกฎาคม 2014 จนถึงวันที่ 11 กันยายน 2014 (Ahjong, 2558) และได้รับความนิยมและในขณะเดียวกันก็ถูกนำมาฉายในประเทศไทยด้วยโดยทางช่อง Workpoint creative tv ได้นำซีรีส์ชุดนี้เข้ามาฉายทางช่อง Workpoint โดยใช้ชื่อว่า ถ้ารักกันมันก็โอเค (workpoint, 2558) ละครชุดโทรทัศน์เกาหลีเรื่องนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ ด้านความรักของคนรุ่นใหม่ และเป็นการรวมตัวกันของตัวละครจิตไม่ปกติหลาย ในยุคที่ทุกคนต่าง ก็มีปัญหาด้านจิตและความวิตกกังวล

สำหรับเนื้อหาในละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลี ที่ It's Okay, That's Love นั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักของ นักเขียนนิยายสืบสวนและดีเจชื่อดัง “ซางแจบอล” และจิตแพทย์สาว “แฮซู” ที่พบกันครั้งแรกในรายการทางช่องสถานี SBC ซึ่งมาถกเถียงกันในหัวข้อความรู้สึที่ซ่อนอยู่ในมนุษย์ จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้แจบอลเริ่มสนใจในตัวแฮซูและได้เกิดเรื่องบังเอิญมากมายทำให้ทั้งคู่ได้มาใกล้ชิดกันแจบอลเกิดมีปัญหาทางงานเขียนเพราะเพื่อนสนิท อย่างแทยองร่วมมือกับแฟนเก่าของเขาหักหลังโดยการคัดลอกงานเขียน แจบอลจึงต้องหลบนักข่าวและมาพักอยู่ที่บ้านเช่าที่สงบและเป็นเจ้าของร่วมกับแทยอง ในบ้านเช่าหลังนี้แฮซูอาศัยเช่าอยู่กับ หมอรุ่นพี่ โทงมินและ พนักงานร้านคอฟฟี่สมิธชูกวาง ด้วยนิสัยของแจบอลที่เข้ากับทั้งสามคนนี้ไม่ได้ จึงทำให้เกิดมีปัญหา แฮซูไม่รู้ว่าแจบอลเป็นเจ้าของบ้านหลังนี้เลยจะไล่ให้แจบอลออกจากบ้าน ทงมินไม่ได้มีโอกาสบอกตรงๆว่าจริงๆแล้วแจบอลเป็นทั้ง เจ้าของบ้านและ โรงพยาบาลที่แฮซูทำงานอยู่ รวมทั้งร้านกาแฟที่ชูกวางทำงานอยู่ เรื่องราวต่างๆได้เกิดขึ้นมากมายจนทำให้ทั้งสามคนรู้จักกัน แทยองที่รู้สึกผิดเรื่องที่ทำให้ผิดกับแจบอลไว้จึงพยายามทดแทนความผิดของตัวเอง เข้าไปดูแล แม่ของแจบอลและ ดูแลพี่ชายของแจบอลที่เป็นนักโทษ “ซางแจบอม” ที่ต้องติดคุกถึง 14 ปี เพราะว่าการตัดสินใจที่ไม่เป็นธรรมและแจบอมก็คิดเสมอว่าตัวเองเป็นแพะในคดีความที่ฆ่าพ่อเลี้ยงและจริงๆแล้วแจบอลเป็นคนฆ่าไม่ใช่

เขา โดยแท้ของติดต่อกับให้“โฆทงมิน” มาเป็นแพทย์คอยให้คำปรึกษาทางมินเป็นคนทีฉลาด เจ้าอารมณ์ไปบ้าง แต่ก็เป็นที่พึ่งของทุกคนได้ ปมปัญหาในละครชุดนี้ค่อยๆคลี่คลายทีละตอน ทงมินได้รู้ถึงความสัมพันธ์ของแจบอมและแจยอล และอดีตของครอบครัวนี้ ซึ่งเป็นกุญแจไขปมเรื่องคดีฆาตกรรมพ่อเลี้ยงและทำให้รู้ว่า แจยอล มีอาการทางจิตเรื่องราวต่างๆดำเนินไปควบคู่ความรักของแจยอลและแฮซูอีกทั้งตัวละครต่างก็ช่วยเหลือแก้ปัญหาของซึ่งกันและกันช่วยกันทำให้ผ่านไปได้

จากพฤติกรรมที่ซับซ้อนของตัวละครต่างๆ ทำให้ผู้ศึกษาสนใจเบื้องหลังของการกระทำดังกล่าว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผ่านตัวละคร ในเรื่องนี้ได้แก่ ชางแจยอล จีแฮซู พัคชุกวาง ชางแจบอม ผ่านมุมมองของทฤษฎีบุคลิกภาพของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud :1856-1939) ได้นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงเสนอแนวคิดของจิตวิเคราะห์ซึ่งมีรากฐานจากประสาทวิทยาและการแพทย์ แนวคิดนี้เน้นอิทธิพลของจิตไร้สำนึกและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นทุกวัน ฟรอยด์แบ่งโครงสร้างจิตของมนุษย์เป็น 3 ส่วน คือ อิด (id) , อีโก้ (Ego) และซูเปอร์อีโก้ (Superego) (กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์, 2554: 10)

ทฤษฎีของฟรอยด์ให้ความสำคัญกับพัฒนาการของคนเราในวัยเด็กช่วงอายุ 5 ปีแรก ว่ามีผลต่อพฤติกรรมและเป็นรากฐานของบุคลิกภาพในการเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันทฤษฎีของฟรอยด์ถูกใช้ในการศึกษาจิตใจมนุษย์ และรักษาผู้ที่อาการผิดปกติทางจิต หรือที่เรียกว่า จิตวิเคราะห์ตามทฤษฎีบุคลิกภาพของฟรอยด์ได้อธิบายเรื่องจิต (mind) ของมนุษย์โดยเริ่มจากเรื่องของจิตใต้สำนึก (Unconscious) และการที่มนุษย์ถูกแรงขับเบื้องต้นจากการผลักดันของสัญชาตญาณ (instinct forces) ซึ่งมีอยู่ในมนุษย์แต่ไม่ทราบว่ามีอยู่ ฟรอยด์ได้แบ่ง สภาวะจิตใจของเราเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับจิตใต้สำนึก (Unconscious) และระดับจิตสำนึก (conscious) ในระดับจิตใต้สำนึกนั้นมี 2 ช่วง คือ ช่วงจิตใต้สำนึกและช่วงจิตก่อนสำนึก (Presconscious) (วิจิตพาลี เจริญขวัญ, 26: 10)

เมื่อมนุษย์แต่ละคนพบเจอปัญหา ความเครียด และขัดแย้งในใจ มนุษย์ทุกคนจะมีการปรับตัว และใช้กลไกป้องกันตัวเองตามธรรมชาติและประสบการณ์ของแต่ละคน ซิกมันด์ ฟรอยด์และนักจิตวิทยาในกลุ่มจิตวิเคราะห์(Psychoanalysis) เชื่อว่ากลไกป้องกันตนเองเกิดขึ้นในระดับจิตไร้สำนึก (Unconscious) (เดิมศักดิ์ กทวณิช, 2547: 25)

โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์และเก็บรายละเอียดอาการผิดปกติทางจิตของตัวละครต่างๆในเรื่อง ได้แก่ ชางแจบอล จีแฮชูพัคซูกวาง ชางแจบอมมีดังนี้ “ชางแจบอล” มีอาการป่วยทางจิตเภท โรคย้ำคิดย้ำทำใช้ของสิ่งต่างๆกัน โรคเครียดจากเหตุการณ์ร้ายแรง และต้องนอนในห้องน้ำเท่านั้น แจบอลได้สร้างเงื่อนไขไปสู่ความเจ็บปวดและความตายของเขาผ่านตัวละครในจินตนาการคือ “ฮันคังอู” และแจบอลได้ใช้กลไกป้องกันตัวตามหลักทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์ คือ การเก็บกด การถอยกลับ การชดเชย

“จีแฮชู” ป่วยเป็นโรคกลัวการมีเพศสัมพันธ์มีอคติกับแม่ และคนไข้ที่มีสาเหตุจากอาการทางจิตมาจากแม่ แฮชูมีกลไกป้องกันตัวตามหลักทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์ คือการเก็บกด การโยนบาป การปฏิเสธ การระบายไปยังสิ่งอื่น

“ซูกวาง” ป่วยเป็นโรคชักกระตุก อาการจะเกิดขึ้นเมื่อเจอเหตุการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ เวลาที่จับหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิง โรคนี้ก็จะกำเริบออกมา ซูกวางอยากที่จะทะเลาะสามารถจับหญิงเก่งได้แบบแจบอลด้วย ซูกวางมีกลไกป้องกันตัวตามหลักทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์ คือ การเก็บกด การเลียนแบบ

“แจบอม” แจบอมมีนิสัยก้าวร้าวชอบใช้ความรุนแรงตั้งแต่และเป็นโรคขาดความอบอุ่นจากแม่ตั้งแต่เด็กแจบอมแค้นแม่และน้องมาจากเหตุการณ์ที่ตัวเองต้องถูกตัดสินคคืออย่างไม่เป็นธรรม ป่วยเป็นโรคเครียดจากเหตุการณ์ร้ายแรง และสะสมความเครียดจนผมขาวทั้งหัว แจบอมมีกลไกป้องกันตัวตามหลักทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์ คือการเก็บกด การระบายไปยังสิ่งอื่น

จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง it's ok that 's love นั้นได้นำเสนอเรื่องราวผ่านตัวละครที่มีความปกติเพื่อให้เราได้เห็นว่าเหตุผลของการกระทำของมนุษย์นี้

ต่างก็มีที่มาที่ไป คนที่มีอาการผิดปกติไม่ใช่คนที่น่ารังเกียจในสังคมแต่หากเราได้รับรู้เรื่องราวของพวกเขา เราจะรู้ถึงเหตุผลและความเจ็บปวดที่ผู้ป่วยเหล่านี้ต้องเผชิญ การทำความเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครเหล่านั้นจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่าสาเหตุของพฤติกรรมเหล่านั้นคืออะไร ผู้วิจัยจะนำทฤษฎีของฟรอยด์ มาศึกษาพฤติกรรมตัวละคร

1.2 จุดประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงเบื้องหลังพฤติกรรมของตัวละครเอกเอก ได้แก่ ชางแจยอง จีแฮซู พัคชูกวาง และชางแจบอม ผ่านละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง it's ok that's love
2. เพื่อศึกษาถึงรูปแบบปฏิสัมพันธ์และการปรับตัวของตัวละครที่มีปัญหาด้านจิตใจ

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาตัวละครเอก ได้แก่ ชางแจยอง จีแฮซู พัคชูกวาง และ ชางแจบอมในละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง it's ok that's love
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอาการป่วยทางจิตของตัวละครเอก ได้แก่ ชางแจยอง จีแฮซู พัคชูกวาง และชางแจบอม
3. ศึกษาตัวละครเอก ได้แก่ ชางแจยอง จีแฮซู พัคชูกวาง และชางแจบอมในละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง it's ok that's love โดยใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีบุคลิกภาพของ ซิกมันด์ ฟรอยด์

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1. รวบรวมและศึกษาข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง it's ok that's love ทั้งข้อมูลจากหนังสือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อินเทอร์เน็ต
2. ศึกษาละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง it's ok that's love
3. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางจิต
4. ศึกษาทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีบุคลิกภาพของ ซิกมันด์ ฟรอยด์
5. นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมและวิเคราะห์บุคลิกภาพของตัวละครเอกจากละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง it's ok that's love โดยจัดทำเป็นบทความวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเบื้องหลังพฤติกรรมของตัวละครเอก ได้แก่ ชางเจยอล จีแฮซู พัคชูกวาง และ ชางแจบอมผ่านละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง it's ok that's love
2. ความรู้ความเข้าใจถึงรูปแบบปฏิสัมพันธ์และการปรับตัวของตัวละครที่มีปัญหาด้านจิตใจ ได้แก่ ชางเจยอล จีแฮซู พัคชูกวาง และ ชางแจบอม

1.6 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบความคิดใช้วิจัยได้แก่ ทฤษฎีบุคลิกภาพของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาการผิดปกติทางจิต

1.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีบุคลิกภาพ

สิริวรรณ สานะนาค (2543) เขียนหนังสือเรื่อง ทฤษฎีบุคลิกภาพ ตำราเล่มนี้ได้รวบรวมเนื้อหาทฤษฎีบุคลิกภาพหลายๆทฤษฎีและมีข้อมูลในการเปรียบเทียบ แนวความคิดทฤษฎีหลายอย่างประกอบไปด้วย 14 บท บทที่ 1 เป็นการอธิบายลักษณะของทฤษฎีบุคลิกภาพ บทที่ 2 ถึง 14 เป็นการนำทฤษฎีบุคลิกภาพของนักจิตวิทยาหลายๆท่าน ได้แก่ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของจุง ทฤษฎีบุคลิกภาพของแอดเลอร์ ทฤษฎีบุคลิกภาพของฮอนาย ทฤษฎีบุคลิกภาพของชูลิแวน ทฤษฎีบุคลิกภาพของฟรออมม์ ทฤษฎีบุคลิกภาพของออลพอท ทฤษฎีบุคลิกภาพของคาเทลส์ ทฤษฎีบุคลิกภาพของเลวิน ทฤษฎีออแกนิสมิก ทฤษฎีบุคลิกภาพของโรเจอร์ ทฤษฎีเอกซิสเทนเชียล และ ทฤษฎีสัจจะและการตอบสนอง ตามลำดับ ผู้วิจัยได้ศึกษาในบทที่ 1 ลักษณะของทฤษฎีบุคลิกภาพ บทที่ 2 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์เพื่อนำมาใช้วิเคราะห์ตัวละครเอก ทฤษฎีบุคลิกภาพหมายถึงการทำนายพฤติกรรมของมนุษย์อย่างกว้างขวางและว่าด้วยปรากฏการณ์ต่างๆที่มีนัยสำคัญต่อการปรับตัวของมนุษย์หรือเรียกว่า ทฤษฎีทั่วไปของพฤติกรรม เป็นทฤษฎีจิตวิทยาที่จำกัดแค่การศึกษาพฤติกรรม ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ ได้ยิน ความจำ การเรียนรู้กลไก การจำแนกความแตกต่างและอื่นๆ ทฤษฎีบุคลิกภาพมีจำนวนมากมายและมีความซับซ้อน แตกต่างกันเกณฑ์ที่นิยมใช้เปรียบเทียบความแตกต่างคือลักษณะของการนำเสนอและเนื้อหาสาระของทฤษฎี

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ โครงสร้างของบุคลิกภาพประกอบด้วยระบบใหญ่ๆ ระบบคือ **id ego** และ **superego** แต่ละระบบมีคุณสมบัติ องค์ประกอบ การทำงาน พลังงาน และกลไกต่างๆ ของมันเองแต่ก็มีอิทธิพลซึ่งกันและกันต่อพฤติกรรมของมนุษย์ฟรอยด์อาจจะเป็นคนแรกที่ทำให้ ความสำคัญกับพัฒนาการของบุคลิกภาพ และให้ความสำคัญวัยทารกและวัยเด็กเป็นพิเศษในฐานะ ที่เป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพ ฟรอยด์เชื่อว่าบุคลิกภาพเป็นรูปเป็นร่างแล้วเมื่อประมาณ 5 ปี ข้อสรุป ของเขาได้มาจากการวิเคราะห์คนไข้ของเขาและพบว่าเมื่อย้อนศึกษาประสบการณ์วัยเด็กจะพบ เงื่อนไขของอาการโรคประสาทในวัยต่อมา บุคลิกภาพพัฒนาเนื่องจากการตอบสนองความเครียดที่ เกิดจากสาเหตุใหญ่ 4 ประการ 1. ขบวนการเจริญเติบโตทางร่างกาย 2. ความคับข้องใจ 3. ความ ขัดแย้ง 4. การคุกคาม ความเครียดดังกล่าวทำให้บุคคลเรียนรู้วิธีการใหม่ๆ เพื่อลดความเครียด นั่นคือ บุคลิกภาพเกิดการพัฒนา วิธีที่บุคคลเรียนรู้ได้แก่ 1. การเลียนแบบ 2. การทดแทน

กลไกการป้องกันตัวของ **ego** จะสร้างกลไกป้องกันตัวขึ้นมาเมื่อไม่สามารถหลีกเลี่ยงความวิตกกังวล ที่กำลังคุกคามได้ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันตัวแบบใดจะมีลักษณะร่วมกัน 2 ประการคือ 1. ปฏิเสธ หรือบิดเบือนความจริง 2. เกิดขึ้นในระดับจิตใจได้สำนึก โดยที่บุคคลไม่รู้ตัวกลไกการป้องกันตัวที่ สำคัญได้แก่ 1. การเก็บกด 2. การ โยนความผิดให้กับผู้อื่น 3. การแสดงตรงข้ามกับความรู้สึก 4. การ ชะงักและถอยหลัง เป็นต้นหนังสือเล่มนี้มีการบอก ประวัติของนักจิตวิทยาไว้ และ นำเสนอ รายละเอียดเกี่ยวกับแนวคิดมีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีของฟรอยด์ได้อย่างครบถ้วนซึ่งเป็น ประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ยศ สันตสมบัติ (2550) เขียนหนังสือเรื่อง ฟรอยด์และพัฒนาการจิตวิเคราะห์ จากความฝันสู่ ทฤษฎีสังคม เป็นหนังสือเกี่ยวกับ ซิกมันด์ ฟรอยด์ จิตแพทย์ผู้มีชื่อเสียง และบิดาทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ฟรอยด์พยายามค้นหาวิธีบำบัดอาการป่วยทางจิต นักสังคมศาสตร์กลุ่มใหม่ๆ มองว่าทฤษฎีของ ฟรอยด์สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับทฤษฎีสังคมอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะมนทัศน์ เรื่อง การเรียนรู้ทางสังคม ความรู้สึกผิด วัฒนธรรมหรืออารยธรรม และ ซุปเปอร์อีโก้ ทฤษฎีจิต วิเคราะห์ของฟรอยด์สามารถนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการเข้าใจกับระบบศาสนา พิธีกรรม ความเชื่อ ค่านิยมและระบบสัญลักษณ์ได้อีกด้วย แท้จริงแล้วทฤษฎีของฟรอยด์คือทฤษฎีสังคม หนังสือเล่มนี้ แบ่งออกเป็น 4 บท บทแรก เป็นการพิจารณาชีวิตและผลงานของฟรอยด์ บทที่ 2 เป็นการนำเสนอ

แนวคิดและมโนทัศน์ที่สำคัญ โดยพิจารณาแค่ส่วนของทฤษฎีสังคม บทที่3และบทที่4 นำเสนอ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์ โดยแบ่งออกเป็น 3 แนวทางหลักคือ

1. ทฤษฎี فروยโด-มาร์กซิสม์ นักวิชาการหัวรุนแรงที่นำทฤษฎีของ فروยด์ มาผสมกับทฤษฎี มาร์กซิสม์ เพื่อนำมาอธิบายความขัดแย้งของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม
2. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ จาค ลากอง เขาศึกษาและพยายามพัฒนาทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์ โดยนำไปผสมกับภาษาศาสตร์โครงสร้างนิยม
3. ทฤษฎีเฟมินิสม์ ความพยายามของนักทฤษฎีเฟมินิสม์บางกลุ่มที่พยายามนำเอาทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ไปเป็นพื้นฐานในการสร้างทฤษฎีสังคมเพื่ออธิบายความแตกต่างระหว่าง ชายหญิง เซ็กซ์ อำนาจ และการกดขี่ทางเพศ

หนังสือเล่มนี้พยายามจะนำทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์ มาเป็นในทฤษฎีรูปแบบสังคมและนำมาพัฒนา จุดมุ่งหมายของทฤษฎีจิตวิเคราะห์คือการทำความเข้าใจและอธิบายมนุษย์ในระดับปัจเจกบุคคลและสังคมวัฒนธรรม โดยผู้เขียนนำมาเป็นทฤษฎีสำคัญเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ตัวละครเอกด้วย

กึ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ (2554) เขียนหนังสือเรื่อง จิตวิทยาทั่วไป เป็นหนังสือที่รวม บทความเกี่ยวกับจิตวิทยาของนักจิตวิทยาหลายๆท่าน มีการกล่าวถึงชีวประวัติของ فروยด์ และ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์ ไว้ดังนี้ ซิกมันด์ فروยด์ (1856-1939) เป็นนักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียง เขาได้เสนอแนวคิดจิตวิเคราะห์ซึ่งมีรากฐานมาจากประสาทวิทยาและการแพทย์ โดยเขาสังเกตคนไข้ในโรงพยาบาล แนวคิดนี้เน้นอิทธิพลของจิตไร้สำนึกและความขัดแย้งภายในตัวมนุษย์ที่เกิดขึ้นได้ทุกวัน فروยด์แบ่งโครงสร้างของบุคลิกภาพออกเป็น 3 ระบบคือ 1. อิด (id) 2.อีโก้ (Ego) 3. ซูเปอร์อีโก้ (Superego) ซึ่งคำศัพท์เหล่านี้ فروยด์นำเสนอออกมาเพื่อให้เราเข้าใจกระบวนการทางจิตเท่านั้น โครงสร้างบุคลิกภาพทั้ง 3 ระบบนี้มีการทำงานเชื่อมโยงกันตลอดเวลา โดยที่ id จะถูกเก็บกดไว้และไม่แสดงออกมา ข้อห้ามหรือกฎเกณฑ์มากมายมากมายซึ่งถูกควบคุมไว้ด้วย Ego และ Superego ซึ่งถ้าโครงสร้างทั้งสามเกิดการทำงานขัดแย้งกัน บุคคลนั้นจะมีปัญหาในการปรับตัว และเกิดความไม่สบายใจขึ้นเช่น วิตกกังวล ขี้บอแงใจ ในการปรับตัวของมนุษย์บางครั้ง Ego

จำเป็นต้องแก้ปัญหาในลักษณะที่บิดเบือนและไม่ชอบด้วยเหตุผล เรียกว่า การใช้กลไกการป้องกันตัว หรือ ที่เราเรียกว่า กลไกทางจิต ซึ่งเกิดขึ้นมาในระดับที่ไม่รู้ตัวเป็นสิ่งที่มนุษย์เรียนรู้และเกิดขึ้นเป็นธรรมชาติในชีวิตประจำวันเพื่อรักษาสภาพจิตใจไว้ หากใช้กลไกทางจิตบ่อยๆจนติดเป็นนิสัยก็จะเกิดผลเสียต่อสุขภาพจิต กลไกทางจิตมีหลายวิธี แต่ที่พบเห็นได้บ่อยๆได้แก่

- 1.การเก็บกด 2. การโยนบาป 3. การอ้างเหตุผล 4.การกลบเกลื่อน 5.การปฏิเสธ
- 6.การถอยกลับ 7.การเพ้อฝัน 8.การชดเชย 9.การทดแทน 10.การเลียนแบบ
11. การระบายไปยังสิ่งอื่น 12. การแยกตัว

فروยด์ให้ความสำคัญกับประสบการณ์วัยเด็กช่วงแรกเกิด 6 ปีเพราะถือว่าเป็น วิกฤตของชีวิต ประสบการณ์ในวัยเด็กที่เด็กแต่ละคนได้รับจะมีผลต่อพฤติกรรมและการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต พัฒนาการทางบุคลิกภาพแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนคือ 1.ขั้นปาก 2. ขั้นทวาร 3. ขั้นอวัยวะเพศตอนต้น 4. ขั้นพัก 5. ขั้นอวัยวะเพศตอนปลาย

فروยด์เชื่อว่าปัญหาของพฤติกรรมเกิดจากการที่ขั้นตอนการพัฒนาแต่ละขั้นนั้นเกิดปัญหาในขั้นของพัฒนาการ ทำให้มีผลต่อกระบวนการทั้ง 3 ประการ ได้แก่ กระบวนการของจิต กระบวนการโครงสร้างของบุคลิกภาพ และ กระบวนการของกาพัฒนาบุคลิกภาพ และมีนักจิตวิทยาจำนวนมากเห็นด้วยกับแนวคิดของ فروยด์

มาโนช หล่อตระกูล(2556) ได้ศึกษาเรื่อง ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของSigmund Freud พบว่า ทฤษฎีพื้นฐานจิตใจของคนเราสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับตามการรับรู้ ได้แก่ 1. จิตสำนึก (The conscious) 2. จิตก่อนสำนึก (The preconscious 3. จิตไร้สำนึก (The unconscious) เป็นการแบ่งจิตใจออกเป็น 3 ระดับแล้ว فروยด์ยังแบ่งโครงสร้างของจิตใจออกตามหน้าที่ออกเป็น 3 ส่วนด้วยกัน ได้แก่ 1. Id 2.Ego 3.Superego มนุษย์มีการป้องกันตัวเองตามธรรมชาติโดยเกิดขึ้นในระดับEgoเกิดขึ้นในระดับจิตไร้สำนึก หรือเราเรียกว่า กลไกทางจิต (Defense Mechanism) หรือกลไกทางจิต เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในระดับจิตไร้สำนึก ผู้ป่วยจะไม่ตระหนักถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ดังเช่นใน displacement ผู้ป่วยแสดงความรุนแรงเกี่ยวกับคนใช้ที่บ้าน เนื่องจากรู้สึกว่าคุณใช้ชักช้า รุ่มร่าม ไม่เคยได้ตั้งใจ โดยที่ไม่ทราบว่าเป็นจริงแล้วเป็นจากการที่คนโกธหัวหน้านางานแต่แสดงออกไม่ได้จึงมาระบายกับคนใช้โดยลำพังในตัวของคุณกลไกทางจิตเองไม่ถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติ เนื่องจากเป็นการ

ปรับตัวของ ego เพื่อให้จิตใจกลับสู่สมดุล แต่หากบุคคลนั้น ๆ มีการใช้กลไกทางจิตแบบเดิม ๆ อยู่เสมอ ใช้กลไกทางจิตจำกัดอยู่เพียงไม่กี่ชนิด ไม่ยืดหยุ่นปรับตามสถานการณ์ หรือมีการใช้กลไกทางจิตที่ไม่เหมาะสมกับวัยหรือสถานการณ์อยู่บ่อย ๆ ก็มักจะก่อให้เกิดปัญหาหรือจิตพยาธิสภาพในบุคคลนั้นตามมา กลไกทางจิตที่มาโนช หล่อตระกูลได้อธิบาย แบ่งออกได้ดังนี้

1. Repression 2. Denial 3. Projection 4. Displacement 5. Reaction – formation
6. Rationalization 7. Intellectualization 8. Isolation 9. Sublimation

หริพันธ์ วงษ์กล้าดี (2556) เขียนรายงาน สุขภาพจิตและการปรับตัว Mental Health and Adjustment เรื่อง กลไกในการปรับตัว (Defense Mechanism) ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับ กลไกในการปรับตัวคำว่า กลไก หมายถึง การใช้กลวิธี หรือ เทคนิคในการปรับตัวเพื่อรักษาจิตใจให้อยู่ในสภาพสมดุลเพื่อทำให้เกิดความสบายใจ ไม่วิตกกังวลหรือเกิดความเครียดเพราะถ้าบุคคลใดมีสิ่งที่ทำให้ตนเองมีความทุกข์ใจ มีความวิตกกังวลแล้วบุคคลนั้นจะไม่มีความสุขครุ่นคิดจนทำให้จิตใจฟุ้งซ่าน วิธีที่จะทำให้คลายความวิตกกังวลใจลงได้อาจกระทำโดยใช้วิธีการต่างๆ ที่สังคมยอมรับว่าไม่ผิดปกติและส่งผลต่อจิตใจที่เกิดความปกติได้หลังจากปรับตัวแล้วนักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียง เช่น ฟรอยด์ ให้ความสำคัญของการใช้กลไกในการปรับตัวว่า เป็นการทำให้ตัวเองลดความเครียดและเป็นเกราะป้องกันตัวเองที่ทำให้ตนเองใช้การปรับตัวแบบไม่ยอมรับความเป็นจริง (Curt and Stein 1988: 434) การใช้กลวิธีหรือกลไกในการปรับตัว (Defense Mechanism) มีดังนี้ 1. การเก็บกด 2. การอ้างเหตุผล 3. การโยนความผิดไปให้สิ่งอื่น 4. การย้อนกลับ 5. การชดเชย 6. ฝันกลางวัน 7. การนับตนเข้าเป็นพวก 8. การเลียง 9. การกระทำตรงกันข้ามกับใจ 10. การปฏิเสธเป็นการไม่ยอมรับความจริง 11. การชอบอวดอ้างว่าฉลาดรอบรู้ 12. การทำอย่างอื่นแทนการป้องกันตัว 13. การตัดความรู้สึกออกไป 14. การมีอาการป่วยทางกายบุคคล สรุปแล้วการใช้กลไกในการปรับตัวของบุคคลต่าง ๆ นั้น จัดเป็นกลุ่มได้ตามข้างต้น

1.6.2 เอกสารเกี่ยวกับอาการผิดปกติทางจิต

แคลร์วีคส์ (2548) เขียนหนังสือ Self Help For Your Nerves ซึ่งถูกนำมาแปลโดยจาริกจันทร์ สมชื่อเรื่องในภาษาไทยคือ“ประสาทป่วยคุณช่วยตัวเองได้”เป็นหนังสือเกี่ยวกับอาการผิดปกติทางจิตกล่าวถึงคำตอบของคำถามสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอาการทางประสาทเราจะหลีกเลี่ยงความเครียดได้อย่างไรเราจะผ่านความกลัวไปสู่ต้นเหตุที่แท้จริงของปัญหาได้อย่างไรโดยให้รายละเอียดที่จำเป็นอย่างครบถ้วนชัดเจนและเข้าใจง่ายซึ่งแบ่งออกเป็น 24 บทโดยผู้ศึกษาได้ใช้รายละเอียดและแนวทางการวิจารณ์ในบทที่ 9 กล่าวถึงอาการและวิธีการรักษาโรคประสาทที่ซับซ้อนอันเกิดจากปัญหาความ โศกเศร้าความรู้สึกผิดและอับอาย ผู้ป่วยประเภทนี้มักจะจดจ่อกับสาเหตุของอาการทางประสาทมากเสียจนสนใจความรู้สึกรับรู้ทางกายน้อยมาก ทำให้อาการสามารถก่อเกิดขึ้นได้อย่างมั่นคง อาการทางประสาทดังกล่าวมีความซับซ้อนมากกว่าอาการวิตกกังวลธรรมดาๆ แม้ว่าทั้งสองชนิดจะมีอาการคล้ายกันและบางที่แทบจะไม่สามารถขีดเส้นแบ่งให้ชัดเจนได้ก็ตาม ภายในบทที่9 ได้กล่าวถึงสถานการณ์และคำอธิบายของอาการทางประสาทได้แก่ ปฏิกริยาที่เกินจริงต่อความเครียด หมดแรง เล่นแผ่นเสียง ร้องกลางใจ ขาดความมั่นใจ เล่ห์เหลี่ยมของสายตา เสียงดัง กรอบครัวที่เหนียวล้า หดหู่ซึมเศร้า หวันไหว ย้ำคิดย้ำทำ การบำบัดด้วยไฟฟ้า

ตัวละครเอกจางแจยอลป่วยเป็นโรคอาการย้ำคิดย้ำทำ เป็นการแสดงตัวที่น่าตื่นตกใจที่สุดของอาการประสาทและทำให้ผู้ป่วยมั่นใจว่าตัวเองกำลังเดินทางไปสู่การเป็นบ้าได้มากกว่าอาการอื่นๆ มันสามารถเริ่มต้นได้ง่ายๆกับคนที่เหนียวล้า คนเราส่วนใหญ่จะมีอาการย้ำคิดย้ำทำอย่างอ่อนๆกันคนละอย่างสองอย่าง คนเราส่วนใหญ่รู้ว่าเป็นเรื่องยากที่จะกำจัดเสียงออกจากจิตใจของเราเวลาเหนื่อยจิตใจที่เหน็ดเหนื่อยจะสูญเสียความสามารถในการฟื้นฟูกลับมาสู่สภาพเดิม แล้วเสียงหรือความคิดที่ไม่ถึงประสงค์ก็จะฝังติดลงไปราวกับอาการทางประสาท และบทที่14 การย้ำคิดย้ำทำ ได้พูดถึงว่าความเศร้าโศก ความรู้สึกผิด หรือความอับอายสามารถเป็นจุดเริ่มต้นหรือเป็นส่วนสำคัญของการเจ็บป่วยทางประสาทแต่ผลข้างเคียงของความกลัวอย่างต่อเนื่องที่มันสร้างขึ้นก็อาจเป็นสิ่งที่ดึงเครียดและ โดดเด่นนำหน้าสาเหตุที่แท้จริงได้ การเหนียวล้าจนความกลัดกลุ้มต่างๆเกิดการสะสมและกลายเป็นการย้ำคิดย้ำทำ ซึ่งแบบออกได้ 3 ชนิด คือ

1. การย่ำคิดย่ำทำประเภทแรก ส่วนหนึ่งของสมองผู้ป่วยได้สูญเสียการฟื้นฟูสภาพเดิมไปแล้วแพทย์อาจจะนำความสงบชั่วคราวมาให้ผู้ป่วยได้ แต่ไม่นานความคิดเก่ากับความกลัวก็กลับมาอีกรอบ ผู้ป่วยควรทำจิตใจให้สงบและพยายามยอมรับอาการของตัวเองไม่เสียใจที่เป็นโรคนั้น ก็จะช่วยให้กำจัดความเลวร้ายของอาการออกไปได้ และสมองของคุณก็จะสดชื่นขึ้นมาเอง
2. การย่ำคิดย่ำทำประเภทที่สอง ผู้ป่วยจะมีปฏิกิริยารุนแรงเพราะถูกกระตุ้นให้มีการรับรู้ไว้และไม่สามารถจัดความรู้สึกไปได้ในชั่วข้ามคืน
3. การย่ำคิดย่ำทำประเภทที่สาม ซึ่งมีอาการตรงกับจางแจยอล การสำรวจความคิดของตนเองจะสร้างความเหนื่อยล้าทางจิตใจอย่างหนักซึ่งทำให้ผู้ป่วยเกิดความรู้สึกว่ามีความคิดมากมายอยู่ในตัวเอง จนกระทั่งเวลาที่เขาพยายามสนใจเรื่องอื่นๆ ก็ยังไม่สามารถปลดปล่อยความคิดให้เป็นอิสระจากตัวเองได้มากพอที่จะทำอย่างนั้นต่อได้

เป็นไปได้ที่จะรักษาอาการย่ำคิดย่ำทำบางอย่างโดยการย้ายตัวเองออกจากแหล่งกำเนิดของมัน ผู้ป่วยควรเข้าใจการย่ำคิดย่ำทำและรักษาตัวเองโดยไม่วิ่งหนีไปไหนเพื่อที่จะไม่มีมีจุดอ่อนให้มันตลอดไป ดังนั้นการจะรักษาการย่ำคิดย่ำทำจะต้องยอมรับและไม่พยายามบังคับให้ลืม หยุดต่อสู้กับอาการ มองในมุมมองอื่นๆ และ ปล่อยให้เวลาผ่านไป มันคือรูปแบบเดิมๆของการหายป่วยนั่นเอง ผู้วิจัยได้ศึกษาอาการป่วยย่ำคิดย่ำทำและนำข้อมูลที่ได้มาประกอบใช้ในการวิเคราะห์ตัวละครเอกจางแจยอลซึ่งมีอาการป่วยเป็นโรคย่ำคิดย่ำทำ หนังสือเล่มนี้ที่น่าสนใจและมีการหยิบเอาสถานการณ์จำลองพร้อมกับการอธิบายอาการโรค และแนวทางการรักษาไว้ได้อย่างครบถ้วน

มาโนช หล่อตระกูล และ ปราโมทย์ สุคนิษฐ์ (2554) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของโรคย่ำคิดย่ำทำคือลักษณะสำคัญของโรคนี้คือ มีอาการย่ำคิดและย่ำทำที่มากจนทำให้ผู้ป่วยทุกข์ทรมาน ผู้ป่วยพยายามเลิกหรือต่อต้านต่ออาการ เวลาส่วนใหญ่หมดไปกับอาการที่เกิดขึ้น

1. อาการย่ำคิด (obsession) เป็นความคิด ความรู้สึก หรือจินตนาการ ที่มักผุดขึ้นมาเรื่อยๆ ผู้ป่วยเองก็ทราบว่าเป็นความคิดที่เหลวไหล ไม่เข้าใจว่าเกิดความคิดเช่นนี้ได้อย่างไร รู้สึกรำคาญต่อความคิดนี้ เช่น มีความคิดจะจุดไฟเผาบ้าน คิดว่ามือสกปรก ผู้ป่วยรู้สึกผิดต่อความคิดที่เกิดขึ้น มีความกังวลใจ พยายามที่จะไม่ใส่ใจ หรือเลิกคิดบางครั้งอาจแก้หรือหักล้างความคิดนี้ด้วยความคิดหรือการ

กระทำต่างๆ เช่นถ้าคิดว่าไม่ได้ปิดแก๊ส ก็จะตรวจเช็คเตาแก๊สวันละหลายๆครั้งไปล้างมือเมื่อคิดว่าสกปรก

2. อาการย้ำทำ (compulsion) เป็นพฤติกรรมซ้ำๆ ที่ผู้ป่วยก่อกระทำขึ้น โดยเกี่ยวเนื่องกับความย้ำคิดหรือตามกฎเกณฑ์บางอย่างที่ตนกำหนดไว้ การที่ผู้ป่วยมีพฤติกรรมนี้เพื่อหักล้างความคิดย้ำในทางลบ หรือป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ตามที่ตนหวั่นเกรง อย่างไรก็ตามพฤติกรรมของผู้ป่วยนั้นมักจะเกิดจากความคิดแบบเด็กๆ ซึ่งจะต่างไปจากแนวทางที่คนทั่วไปใช้ในการแก้ไขหรือป้องกันปัญหา พฤติกรรมย้ำทำที่พบบ่อยได้แก่ ล้างมือ ตรวจเช็คสิ่งต่างๆ หรือนับจำนวน (เช่นต้องหายใจเข้าออกครบเก้าครั้งก่อนเดินผ่านประตูทุกครั้ง)

ส่วนใหญ่จะพบอาการย้ำคิดร่วมกับย้ำทำ โดยพบร้อยละ 80 โดยที่เหลืออีกร้อยละ 20 มีแต่อาการย้ำคิด 46คนเราปกติก็อาจมีความคิดหรือพฤติกรรมเช่นนี้ได้ แต่ในผู้ป่วย OCD อาการเหล่านี้ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานอย่างมาก ผู้ป่วยพยายามฝืนสิ่งที่เกิดขึ้น แต่มักฝืนไม่ได้ เสียเวลาไปกับความคิดหรือพฤติกรรมค่อนข้างมากในแต่ละวัน (มากเกินกว่าวันละ 1 ชั่วโมง)ซึ่งมีความสอดคล้องกับลักษณะอาการป่วยตัวละครเอกจากแจยอง

ทวิศักดิ์ สิริรัตน์เรขา (2555) เขียนบทความ เรื่อง โรคทูเรตต์ โดยกล่าวถึงรายละเอียดความหมายของโรคลักษณะอาการระดับจิตวิทยาสาเหตุการบำบัดรักษา ไว้ได้อย่างครบถ้วนซึ่งมีความสอดคล้องกับอาการโรคของตัวละครเอกจากแจยอง แพทย์ชาวฝรั่งเศส ซึ่งเป็นคนแรกที่บรรยายลักษณะอาการของโรคนี้ ในปี พ.ศ.2428 โรคทูเรตต์ เป็นการวินิจฉัยโรคทางจิตเวช ในกลุ่มความผิดปกติของการพัฒนาระบบประสาท (Neurodevelopmental Disorders) มีการเคลื่อนไหวหรือการส่งเสียงเกิดขึ้นทันทีทันใดในลักษณะซ้ำๆ โดยที่ร่างกายไม่สามารถควบคุมได้ เป็นโรคที่ยังไม่รู้สาเหตุชัดเจน ยังไม่มีวิธีป้องกัน แต่สามารถควบคุมอาการได้

“ สมองจะควบคุมการทำงานของร่างกายการเคลื่อนไหวและการออกเสียงผู้ที่เป็นทูเรตต์จะมีการเคลื่อนไหวหรือการออกเสียงที่สมองควบคุมไม่ได้บางครั้งดูเหมือนแกล้งทำบางครั้งดูเหมือนจงใจแต่ที่จริงแล้วควบคุมไม่ได้เปรียบเสมือนรถยนต์ที่เครื่องติดเองโดยที่เราไม่ได้สตาร์ทขับเคลื่อนไปได้เองโดยที่เราไม่สามารถควบคุมทิศทางได้ ”

กรมสุขภาพจิต (2548) เขียนหนังสือ คู่มือความเครียดด้วยตนเองสำหรับวัยรุ่น เป็นหนังสือที่กล่าวถึงลักษณะของความเครียด สาเหตุและอาการที่แสดงให้รู้ว่า เครียดและ แนะนำเทคนิคคลายความเครียดด้วยตัวเองอย่างง่ายๆ ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาทำความเข้าใจประยุกต์ใช้ในการสังเกตลักษณะของตัวละคร ชางแจบอม ซึ่งมีอาการเครียดจนผมขาวทั้งหัวอย่างชัดเจน กรมสุขภาพจิตได้ให้นิยามของความเครียดหมายถึงเหตุการณ์หรือสภาพใดก็ตามที่ก่อให้เกิดความลำบากใจในการตัดสินใจความวิตกกังวลกับความสัมพันธ์กันคนบางคนความวิตกกังวลในความไม่แน่นอนของสถานการณ์หรือเกิดความรู้สึกกลัวอันตรายที่จะเกิดขึ้นได้แบ่งสาเหตุของความเครียดออกเป็น 3 สาเหตุดังนี้

1. สาเหตุจากจิตใจเมื่อเกิดความผิดหวังจนทำให้เกิดความเครียดหรือปมด้อยในใจ
2. สาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงในชีวิตความเปลี่ยนแปลงต่างๆในชีวิตจนทำให้เกิดความเครียด
3. สาเหตุจากความเจ็บป่วยทั้งเจ็บป่วยทั่วไปและโรคเรื้อรัง

อาการที่แสดงว่าเรามีความเครียดแล้วถูกแบ่งออกได้ 3 ประเภทคือ

1. ผลต่อร่างกายร่างกายจะมีการเต้นของชีพจรเบาและเร็วหายใจถี่หรือสั้นกล้ามเนื้อตึงเครียดนั่งไม่ติดเก้าอี้ขบฟันบดกรามอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย
2. ผลต่อจิตใจขาดสมาธิตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้ยากแม้เป็นเรื่องที่ง่ายหงุดหงิดมีความวิตกกังวลมีความกลัวโดยไร้เหตุผลขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ผลต่อพฤติกรรมมีการรับประทานเพิ่มขึ้นหรือลดลงในบางคนมีการใช้ยามากขึ้นมีการกระตุกของกล้ามเนื้อหรือขยับตาบางคนชอบดื่มน้ำดื่มกระเทียมทำเรื่องการนอนอาจมากขึ้นหรือน้อยลงมีการดื่มเหล้าหรือใช้ยาเสพติดมากขึ้นมีอาการก้าวร้าวเป็นต้น

เบญจพร ปัญญาขง (2549) เขียนบทความทางวิชาการเรื่อง ความเครียดภายหลังเหตุการณ์สะเทือนขวัญซึ่งอยู่ในรายงานการเยี่ยมชมและเฝ้าระวังผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตของกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข บทความนี้ได้กล่าวถึง โรคเครียดจากเหตุการณ์รุนแรงหรือ PTSD เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดบาดแผลทางจิตใจหมายถึงเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้ป่วยมีการตอบสนองด้วยความกลัวอย่างมากและมีลักษณะสู้หรือหนีหรือช่วยตัวเองไม่ได้แต่จะแสดงออกมาในรูปแบบกระวนกระวายแทน

อาการของโรค PTSD ประกอบด้วยอาการหลัก 3 ประการมีดังนี้

1. การมีประสบการณ์ซ้ำ (Re-experiencing)
2. การหลีกเลี่ยงเฉยชา (Numbing/Avoiding)
3. ภาวะตื่นตัวสูง (Hyper-arousal) และหวัหวัชสุดท้าย วิธีการดูแลช่วยเหลือของอาการ PTSD จะหายหากรักษาในเวลาประมาณ 3 เดือน โดย
 1. การบำบัดด้านจิตใจการให้จิตใจผ่อนคลายจัดการกับอารมณ์จัดให้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่จะเล่าเกี่ยวกับความคิดและอารมณ์
 2. ให้คำปรึกษาครอบครัวถ้าสมาชิกในครอบครัวประสบกับเหตุการณ์นั้นควรได้ทราบเกี่ยวกับอาการและวิธีปรับภายหลังเหตุการณ์นั้นเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยด้วย
 3. การป้องกันปัญหา PTSD การออกแผนเพื่อป้องกันหรือลดความเสียหายอัตราการตายและช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเหตุการณ์ภัยดังกล่าว

สเปญ อุ่นองค์ เขียนบทความเรื่อง โรคเครียดจากเหตุการณ์ร้ายแรง หรือชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า (Post Traumatic Stress Disorder, PTSD) ได้ให้ความหมายของโรคนี้ว่า โรคทางจิตเวชที่เกิดขึ้นหลังจากประสบการณ์ที่น่ากลัวและร้ายแรงมากจนแทบเอาชีวิตไม่รอดอาจจะเป็นผู้ประสบเหตุเองหรือแค่เห็นเหตุการณ์ ได้รับคำบอกเล่าจากคนอื่น และต้องมีปฏิกิริยาตื่นกลัวและคิดว่าตัวเองอยู่ในสถานการณ์ที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และแบ่งผู้ป่วยออกเป็น 3 ประเภท

1. เหตุการณ์นั้นตามมาหลอกมาหลอน (re-experiencing)
2. อาการตื่นตัวมากเกินไป (hyper arousal)
3. คอยหลีกเลี่ยงสิ่งกระตุ้นเตือนให้นึกถึงเหตุการณ์ (avoidance)

หรือมีอาการเฉยชา (emotional numbing)

ถ้ามีอาการอยู่เกิน 1 เดือนแล้วก็ไม่หายเราจึงจะวินิจฉัยว่าป่วยเป็น PTSD ผู้ที่มีโอกาสเป็น PTSD

- ได้ง่ายได้แก่ผู้ที่
1. เคยถูกทำร้ายตอนเด็ก
 2. ไม่ค่อยมีเพื่อนหรือครอบครัวที่จะมาคอยช่วยเหลือ
 3. เป็นคนชอบฟังฟังคนอื่น
 4. ผู้หญิงเป็นมากกว่าผู้ชาย
 5. อายุน้อยมากๆหรือแก่มากๆ
 6. กำลังมีเรื่องเครียดอยู่ก่อน
 7. ตื่นจัดก่อนเกิดเหตุ

การบำบัดรักษา ผู้ที่ป่วยเป็นโรค PTSD แบ่งได้สองประเภท คือ

1. การรักษาทางจิตวิทยา
2. การรักษาด้วยยา

สเปญ อุ๋นอองค้ (2552)เขียนบทความเรื่อง โรคจิตเภท schizophreniaเป็นโรคจิตชนิดหนึ่งที่ทำให้ผู้ป่วยไม่สามารถแยกแยะว่า อะไรเป็นเรื่องจริงอะไรไม่ใช่เรื่องจริง ทำให้เกิดพฤติกรรมแปลกๆหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาขึ้นแบ่งอาการของโรคจิตเภทแบ่งอาการของโรคจิตเภทแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

1. มีพฤติกรรมที่ "ผิดปกติ" บางอย่างเกิดขึ้น ได้แก่ อาการหลงเชื่อผิด มีความคิดแปลกๆมีพฤติกรรมที่ผิดปกติโดยมักเกี่ยวข้องกับความคิดและความเชื่อที่ผิดปกติ
2. พฤติกรรมที่ "ปกติ" บางอย่างหายไป ได้แก่ ไม่อยากพบปะผู้คน ไม่ดูแลตนเอง ไม่มีควมริเริ่มสร้างสรรค์ พุดจาไม่รู้เรื่อง ไร้อารมณ์

โรคจิตเภท มักเริ่มเป็นในช่วงวัยรุ่นในรายที่ไม่ได้รับการรักษาจะไม่หายเอง ผู้ป่วยจะมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ก้าวร้าว อาละวาด เมื่ออายุมากขึ้นอาการ พฤติกรรมที่ "ผิดปกติ" จะค่อยๆลดลง แต่จะเหลืออาการ พฤติกรรมที่ "ปกติ" หายไป มากขึ้น สาเหตุของโรคจิตเภท เท่าที่รู้พบว่ากรรมพันธุ์มีส่วนแต่ไม่ 100% สิ่งแวดล้อม แต่ที่สำคัญคือมีความผิดปกติของสมองโดยพบว่าสารเคมีบางอย่างในสมอง สารเคมีที่สำคัญคือสารที่เรียกว่า โดปามีน (dopamine) และซีโรโทนิน (serotonin) และยังพบว่าโครงสร้างของสมองบางส่วนมีความผิดปกติเล็กน้อย การรักษาโรคจิตเภทผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับการรักษาด้วยยา สามารถรักษาให้ดีขึ้นได้แต่มักหายไม่สนิทและไม่หายขาดญาติๆควรหลีกเลี่ยงความกดดันให้กับผู้ป่วยเพราะความเครียดมีส่วนทำให้โรคจิตเภทกำเริบได้

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยทราบถึงแนวทางการวิเคราะห์ตัวละครเอกทั้ง 4 ตัวได้ แก่ ชางแจยอง จีแฮชูพัคชูกวาง และ ชางแจบอมว่า โดยเริ่มจากการศึกษา ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ ที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักในการวิเคราะห์ตัวละคร ยศ สันตสมบัติ (2550) พุดถึงประวัติ แนวคิด และ นำเสนอทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์โดยประยุกต์กับความคิดของนักจิตวิทยารุ่นใหม่ และ สิวิวรรณ สานะนาค (2543) กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ (2554) มาโนช หล่อตระกูล (2554) ได้อธิบายความหมายของทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ โครงสร้างของบุคลิกภาพ 3 ระบบ กลไกการป้องกันตัว ส่วนหริพันธ์ วงษ์กัลด (2556) กล่าวถึงสุขภาพจิตและการปรับตัว กลไกการป้องกันตัว และผู้วิจัยได้ศึกษา อาการผิดปกติทางจิตต่างๆของตัวละครเพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์และทำความเข้าใจตัวละครต่างๆได้มากยิ่งขึ้น ได้แก่ โรคย้ำคิดย้ำทำ

แคลร์วีคส์ (2505) และ มาโนชหล่อตระกูล และปราโมทย์ สุคนิชย์ (2554) กล่าวถึงโรคย้ำคิดย้ำทำ โดย แคลร์วีคส์ (2505) กล่าวถึงสาเหตุของอาการย้ำคิดย้ำทำ ประเภทของการย้ำคิดย้ำทำ อาการโรค และแนวทางการรักษา ส่วน มาโนช หล่อตระกูล และ ปราโมทย์ สุคนิชย์ (2554) กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของโรคย้ำคิดย้ำทำ และ ประเภทของการย้ำคิดย้ำทำ โรคทูเรറ്റ് ทวิตส์กดี สิริรัตน์เรขา (2555)กล่าวถึงรายละเอียด ความหมายของโรคลักษณะอาการ ระบาดวิทยา สาเหตุการบำบัดรักษา ไว้ได้อย่างครบถ้วน โรคเครียด กรมสุขภาพจิต (2548) พูดถึง ลักษณะของความเครียด สาเหตุและอาการของความเครียด แนะนำวิธีคลายความเครียด โรคเครียดจากเหตุการณ์ร้ายแรง เบญจพร ปัญญาขง (2549) และ สเปญ อุ๋นอองค์ พูดถึงความหมายของโรคPTSD อาการของโรค วิธีการรักษา เหมือนกัน โรคจิตเภท สเปญ อุ๋นอองค์ (2552) พูดถึงความหมายของโรค อาการ และ การรักษา ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลต่างๆตามข้างต้นและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ตัวละครเอก จางแจยอล จี แฮชชู พัคชูกวาง และ จางแจบอมอนึ่งการศึกษาเกี่ยวกับ โรคและเบื้องหลังของการกระทำของตัวละครเอกละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง it's ok that's love ยังไม่มีผู้ใดศึกษาดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษาและวิเคราะห์ตัวละครเอกผ่านมุมมองทฤษฎีบุคลิกภาพกรณีศึกษาละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง it's ok that's love เพื่อสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจและขยายขอบเขตของการศึกษาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2.ละครโทรทัศน์เรื่อง it's okay that's love

2.1 ข้อมูลละคร

ละครชุดโทรทัศน์เรื่องถ้ารักกันมันก็โอเค หรือ It's Okay, That's Love (괜찮아, 사랑이야) เป็นละครเกาหลีที่ผลิตโดย บริษัท GT Entertainment CJ E&M และเขียนบท Noh Hee Kyung เริ่มมีการออกอากาศเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2557 และสิ้นสุดในวันที่ 11 กันยายน พ.ศ.2557 ทางช่อง SBS ทุกวันพุธ และ วันพฤหัสบดี เวลา 21:55น. ตามเวลาเกาหลี และยังสามารถตามดูได้ทางอินเทอร์เน็ต ละครซีรีส์นี้มี 16ตอน (Ahjong, 2558)โดยนำเสนอ เรื่องราวต่างๆซึ่งเกิดขึ้นที่แผนกจิตเวช ละครชุดนี้เป็นอีกหนึ่งเรื่องราวที่เป็นบทพิสูจน์ความรักของคน ความรักจะสามารถมีอำนาจเหนือสิ่งอื่นใดได้หรือไม่ ชางแจยอง เป็นหนุ่มมากความสามารถ เป็นทั้งดีเจ นักเขียนนิยายแนวลึกลับ ที่ต้องทุกข์ทรมานกับโรคย้ำคิดย้ำทำ โดยที่เค้าไม่รู้ตัวว่าตัวเองป่วยมีอาการชางแจยองได้พบกับจีแฮชูในรายการวาไรตี้สด ที่จีแฮชู มาให้สัมภาษณ์แทนรุ่นพี่โจทงมิน เพียงครั้งแรกที่เจอกันเขาก็รู้ว่าผู้หญิงคนนี้มีอะไรไม่ธรรมดา จีแฮชู เป็นคนที่มีบาดแผลในใจเกี่ยวกับเรื่องเช็กส์ เพราะตอนเด็กๆ เธอเห็นแม่จูบกับผู้ชายอื่น แต่แล้วเมื่อเวลาผ่านไปหลังจากที่ จีแฮชู เลิกกับแฟนชางแจยองก็เริ่มตามจีบ จีแฮชู ทั้งคู่เริ่มรู้สึกเข้ากันได้ดี จนมีความสัมพันธ์กัน และแล้ววันหนึ่ง โจทงมินได้มาบอกกับ จีแฮชู ว่า ชางแจยองมีอาการป่วยทางจิตขั้นรุนแรง ทำให้เกิดเพื่อนในจินตนาการ ซึ่งเป็นผลมาจากความกลัวในวัยเด็ก (xxyy,2557)

It's Okay, That's Love ได้รับความนิยมในประเทศเกาหลีและได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณจาก สมาคมวิจัยโรคจิตเภทเกาหลีได้ โดยเรตติ้งละครเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับที่สูงและได้รับการการ์ตูนตีจากรางวัลหลายสาขา อีกทั้งทางช่อง Workpoint Creative TV ของประเทศไทยได้นำซีรีส์เรื่องนี้เข้ามาฉายตั้งแต่วันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ออกอากาศทุกวันเสาร์ – วันอาทิตย์ เวลา 23.30 – 00.30น. (workpoint, 2558)

2.2 ตัวละครเอก

2.2.1 ขางแจยอด นักเขียนนิยายอาชญากรรมและดีเจชื่อดัง เป็นเจ้าของบ้านเช่าที่สงแค ที่แฮช ชูกวาง และทงมินเป็นผู้ร่วมอาศัย เจ้าของร้านกาแฟ COFFEE SMITH และโรงพยาบาลวังสุนมิน ภายนอกเป็นคนที่ดูเจ้าชู้ และดูเพียบพร้อมทุกอย่างแต่กลับมีปัญหาทางด้านจิตใจที่ส่งผลมาจากปัญหาทางครอบครัวพ่อเลี้ยงทุบตีแม่ พี่ชายและตัวเขา ในวัยเด็ก แจยอดป่วยเป็นโรคย้ำคิดย้ำทำ และ โรคจิตเภท ไม่สามารถนอนหลับบนเตียงนอนหลับได้ต้องนอนในห้องน้ำ

2.2.2 จีแฮช นักศึกษาจิตแพทย์สาว ทำงานที่โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยฮันคังมุน เธอเลือกเรียนภาควิชาจิตเวชศาสตร์เพราะว่าจะไม่ได้ต้องผ่าตัด แฮชเป็นคนที่มีความวิตกกังวลความเป็นแพทย์สูง เห็นอกเห็นใจผู้ป่วย แต่กลับป่วยเป็นโรคกลัวการมีเพศสัมพันธ์ ไม่สามารถนอนร่วมเตียงกับผู้ชาย หรือจูบได้ และมีทัศนคติในแง่ลบกับความรักและแม่ เพราะแม่ของเธอมีผู้

2.2.3 พักชูกวาง พนักงานร้าน COFFEE SMITH ป่วยเป็นโรคชักกระตุก ตั้งแต่7ขวบหนีออกจากบ้านมาทำงานที่ร้านกาแฟและเป็นคนไข้ของหมอทงมิน มีปัญหาเวลาจูบ หรือมีความสัมพันธ์กับผู้หญิง เพราะอาการชักกระตุกมักจะกำเริบ

2.2.4 ขางแจบอม พี่ชายของจางแจยอด นักโทษต้องหาในคดีความฆ่าพ่อเลี้ยงต้องติดคุกนานถึง 11 ปี แจบอมมีนิสัยก้าวร้าวเกรตั้งแต่เด็ก รู้สึกว่าแม่รักน้องมากกว่าตัวเอง เป็นโรคเครียดจากเหตุการณ์ร้ายแรง มีผมขาวทั้งหัว

3. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์และบุคลิกภาพ

3.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีบุคลิกภาพของ ซิกมันด์ ฟรอยด์

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (1856-1939) จิตแพทย์ผู้มีชื่อเสียง และบิดาทฤษฎีจิตวิเคราะห์ เป็นนักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียง เขาได้เสนอแนวคิดจิตวิเคราะห์ซึ่งมีรากฐานมาจากประสาทวิทยาและการแพทย์ โดยเขาสังเกตคนไข้ในโรงพยาบาล แนวคิดนี้เน้นอิทธิพลของจิตไร้สำนึกและความขัดแย้งภายในตัวมนุษย์ที่เกิดขึ้นได้ทุกวัน (กึ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์, 2554: 10)

ฟรอยด์ได้แบ่งโครงสร้างของบุคลิกภาพประกอบด้วยระบบใหญ่ๆ ระบบคือ อิด (id) , อีโก้ (ego) และ ซุปเปอร์อีโก้ (superego) ในขณะที่มนุษย์มีพลังงานทางจิตรูปแบบคือคือ จิตสำนึก (Conscious mind) จิตก่อนสำนึก(Unconscious mind) (กึ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์, 2554: 10) แต่ละระบบมีคุณสมบัติ องค์ประกอบ การทำงาน พลังงาน และกลไกต่างๆ ของมันเองแต่ก็มีอิทธิพลซึ่งกันและกันต่อโครงสร้างบุคลิกภาพทั้ง 3 ระบบนี้มีการทำงานเชื่อมโยงกันตลอดเวลา โดยที่ id จะถูกเก็บกดไว้และไม่แสดงออกมา ขัดห้ามหรือถูกเกณฑ์มากมายมาซึ่งถูกควบคุมไว้ด้วย Ego และ Superego ซึ่งถ้าโครงสร้างทั้งสามเกิดการขัดแย้งกันบุคคลนั้นจะมีปัญหาในการปรับตัว และเกิดความไม่สบายใจขึ้นเช่น วิตกกังวล ขัดข้องใจ ในการปรับตัวของมนุษย์บางครั้ง Ego จำเป็นต้องแก้ปัญหาในลักษณะที่บิดเบือนและไม่ชอบด้วยเหตุผล เรียกว่า การใช้กลไกการป้องกันตัว หรือ ที่เราเรียกว่า กลไกทางจิต ซึ่งเกิดขึ้นมาในระดับที่ไม่รู้ตัวเป็นสิ่งที่มนุษย์เรียนรู้และเกิดขึ้นเป็นธรรมชาติในชีวิตประจำวันเพื่อรักษาสภาพจิตใจไว้ หากใช้กลไกทางจิตบ่อยๆจนติดเป็นนิสัยก็จะเกิดผลเสียต่อสุขภาพจิต

กลไกทางจิตมีหลายวิธี แต่ที่พบเห็นได้บ่อยๆได้แก่ 1.การเก็บกด 2. การโยนบาป 3. การอ้างเหตุผล 4.การกลบเกลื่อน 5.การปฏิเสธ 6.การถอยกลับ 7.การเพ้อฝัน 8.การชดเชย 9.การทดแทน 10.การเลียนแบบ 11. การระบายไปยังสิ่งอื่น 12.การแยกตัว (กึ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์, 2554: 184-185)

ฟรอยด์ให้ความสำคัญกับประสบการณ์วัยเด็กช่วงแรกเกิด 6 ปีเพราะถือว่าเป็น วิกฤตของชีวิต ประสบการณ์ในวัยเด็กที่เด็กแต่ละคนได้รับจะมีผลต่อพฤติกรรมและการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต พัฒนาการทางบุคลิกภาพแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนคือ 1.ขั้นปาก 2. ขั้นทวาร 3. ขั้นอวัยวะเพศ ตอนต้น 4. ขั้นพัก 5. ขั้นอวัยวะเพศตอนปลาย

ฟรอยด์เชื่อว่าปัญหาของพฤติกรรมเกิดจากการที่ขั้นตอนการพัฒนาแต่ละขั้นนั้นเกิดปัญหาในขั้น ของพัฒนาการ ทำให้มีผลต่อกระบวนการทั้ง 3 ประการ ได้แก่ กระบวนการของจิต กระบวนการทาง โครงสร้างของบุคลิกภาพ และ กระบวนการของกาพัฒนาบุคลิกภาพ และมีนักจิตวิทยาจำนวนมาก เห็นด้วยกับแนวคิดของฟรอยด์ (กึ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์, 2554: 185)

ฟรอยด์อาจจะเป็นคนแรกที่ทำให้ให้ความสำคัญกับพัฒนาการของบุคลิกภาพ และให้ ความสำคัญวัยทารกและวัยเด็กเป็นพิเศษในฐานะที่เป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพ ฟรอยด์เชื่อว่า บุคลิกภาพเป็นรูปเป็นร่างแล้วเมื่อประมาณ 5 ปี ข้อสรุปของเขาได้มาจากการวิเคราะห์คนไข้ของเขา และพบว่าเมื่อย้อนศึกษาประสบการณ์วัยเด็กจะพบเงื่อนงำของอาการ โรคประสาทในวัยต่อมา บุคลิกภาพพัฒนาเนื่องจากการตอบสนองความเครียดที่เกิดจากสาเหตุใหญ่ 4 ประการ 1. ขบวนการ เจริญเติบโตทางร่างกาย 2.ความคับข้องใจ 3.ความขัดแย้ง 4.การคุกคาม ความเครียดดังกล่าวทำให้ บุคคลเรียนรู้วิธีการใหม่ๆเพื่อลดความเครียด นั่นคือ บุคลิกภาพเกิดการพัฒนา วิธีที่บุคคลเรียนรู้ ได้แก่ 1.การเลียนแบบ 2.การทดแทน กลไกการป้องกันตัวของ ego จะสร้างกลไกป้องกันตัวขึ้นมาเองไม่สามารถหลีกเลี่ยงความวิตกกังวลที่กำลังคุกคามได้ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันตัวแบบใดจะมี ลักษณะร่วมกัน 2 ประการคือ 1. ปฏิเสธหรือบิดเบือนความจริง 2. เกิดขึ้นในระดับจิตใจได้สำนึก โดยที่บุคคลไม่รู้ตัวกลไกการป้องกันตัวที่สำคัญได้แก่ 1.การเก็บกด 2.การโยนความผิดให้กับผู้อื่น 3.การแสดงตรงข้ามกับความรู้สึก 4.การชะงักและถอยหลัง เป็นต้น (สิริวรรณ สาระนาท, 2543)

ฟรอยด์พยายามค้นหาวิธีบำบัดอาการป่วยทางจิต นักสังคมศาสตร์กลุ่มใหม่ ๆ มองว่าทฤษฎีของฟรอยด์สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับทฤษฎีสังคมอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะมโนทัศน์เรื่อง การเรียนรู้ทางสังคม ความรู้สึกผิด วัฒนธรรมหรืออารยธรรม และ ซุปเปอร์อีโก้ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์สามารถนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการเข้าใจกับระบบศาสนา พิธีกรรม ความเชื่อ ค่านิยมและระบบสัญลักษณ์ได้อีกด้วย แท้จริงแล้วทฤษฎีของฟรอยด์คือทฤษฎีสังคม (ยศ สันตสมบัติ, 2550)

3.2 ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละครเอก

“ชาวแจชอล” คนที่เก่งและหน้าตาดีเพียบพร้อมทุกอย่าง ลักษณะนิสัยของตัวละครบุคลิกภาพของแจชอลเป็น บุคลิกภาพที่สมบูรณ์แบบ (Perfectionist) คือเป็นตัวละครที่มีนิสัยเจ้าระเบียบ จุกจิกจู้จี้ พิถีพิถัน และขี้คิดขี้ทำ อาจเกิดจากการเลี้ยงดูในชั้นพัฒนาการที่ 2. ชั้นถาวรหนัก ช่วงอายุประมาณ 1-3ขวบ ถ้าผู้ใหญ่ฝึกที่จะเข้าใจเด็กด้วยการฝึกหัดการขับถ่ายค่อยๆ ผ่อนปรนด้วยวิธีอย่างนุ่มนวล พัฒนาการในชั้นนี้จะไม่มีปัญหาและเมื่อโตขึ้นจะทำให้เกิดบุคลิกภาพที่เหมาะสม (อะริยา เลาสุร โยธิน, 2553) แจชอลเป็นลูกรักของแม่ แม่อาจจะเลี้ยงดูแจชอลและทะนุถนอมมากกว่าพี่ชาย จึงทำให้มีความสอดคล้องกับลักษณะนิสัยของตัวละคร ภายนอกที่ดูเป็นคนสมบูรณ์แบบแต่จริงๆ แล้วแจชอลมีปมในใจที่เมื่อเวลาผ่านไปและ ปมนั้นกลับเติบโตขึ้นไปเรื่อยๆ ในตอนอายุ 16 ปีแจชอลถูกทำร้ายร่างกายจนต้องโรงพยาบาลเกือบ 10 สัปดาห์ เกือบเสียชีวิตเพราะลำไส้อักเสบและกระดูกซี่โครงหัก แจชอลป่วยเป็น โรคขี้คิดขี้ทำ คือการใช้ของ สี ขาว ดำ เหลือง น้ำเงิน แดง ซ้ำๆ กัน เช่น ผ้าขนหนู การประดับตกแต่งห้อง เฟอร์นิเจอร์ ทาสีด้วยผนังสีขาว-ดำ พอย้ายที่อยู่จากคอนโดไปบ้านเช่าที่งั้นแค้นก็ต้องตกแต่งบ้านให้เหมือนเดิม

ฟรอยด์บอกว่ามนุษย์มีกลไกในการป้องกันตัวเองเพื่อตอบสนองความเครียดโดยการเรียนรู้วิธีใหม่ๆ เพื่อลดความเครียด สำหรับการสร้างกลไกเพื่อป้องกันตัว ในระดับ ego ของแจชอลเกิดขึ้นในระดับจิตสำนึกที่เขาไม่รู้ตัว คือ การสร้างวิมานในอากาศ เป็นกรรมโนภาพเกี่ยวกับสิ่งที่เขาต้องการ ชดเชยจิตใจโดยการจินตนาการภาพวัยเด็กของตัวเองเพื่อปกปิดความเศร้าของเขาผ่าน

ตัวละครเด็กหนุ่ม “ฮันคังอู” ที่มีปัญหาครอบครัวแบบเดียวกับแจยอลในวัยเด็กเป็นเด็กที่คอยให้กำลังใจและมาหาแจยอลบ่อยๆ แจยอลเองก็พยายามจะเป็นคนที่เข้มแข็งเพื่อปกป้องและดูแลคังอู แต่คนทั่วไปมองว่าเขาพูดอยู่คนเดียว

บุคคลหนึ่งมีความต้องการอย่างยิ่งที่จะทำให้บางสิ่งบางอย่างเป็นจริงขึ้นมา เขามักจะปลอบใจตัวเอง ให้คิดว่าสิ่งนั้นเป็นจริง ขบวนการทางจิตเหล่านั้นได้รับการปรุงแต่งมากขึ้น มีคุณภาพมากขึ้นมากเท่าที่ระบบอีโก้จะควบคุมพลังงานได้ คนจะได้เรื่องราวใหม่ๆ มากขึ้นตราบเท่าที่คนได้เรียนรู้มากขึ้นในเรื่องราวเหล่านั้น และความรอบรู้ก็เพิ่มพูนขึ้นเมื่อเขาอยู่ในฐานะที่ดีกว่าและสามารถผลักดัน โลกให้เข้ามาในเป้าหมายของเขา (กิติกร มีทรัพย์, 2524: 78-79)

ในตอนที่ 11 แทยองเพื่อนของแจยอลได้บอกกับหมอตงมินว่าแจยอลเริ่มพูดเรื่องของคังอูตั้งแต่เมื่อสามปีก่อน หลังจากที่แจยอลเพิ่งออกจากคุกและเอาเสื้อมาแทน ตอนนั้นวุ่นวายมากเพราะว่ามีคนเขย แต่หลังจากนั้นไม่กี่วันแจยอลก็ถามหาว่าใครคือเด็กนักเรียนที่ร้องไห้ให้เขา แต่แทยองไม่เห็นเพราะว่าวันนั้นคนเขยและวุ่นวายมากหลังจากเหตุการณ์วันนั้นแจยอลก็พูดถึงคังอูอยู่สองสามครั้ง แต่ช่วงหลังนี้จะพูดถึงบ่อยมากขึ้น

การสร้างคังอูขึ้นมา นั่นคือเงาสีอ่อนของแจยอลในวัยเด็ก ปัญหาที่ใหญ่ว่านั่นการเห็นคังอูก็คือ แจยอลไม่รู้ว่าตัวเองบาดเจ็บในขณะที่ปกป้องคังอู อากาการนี้เป็นขั้นรุนแรงของจิตใต้สำนึก เหตุการณ์อันตรายที่เกิดจากจิตใต้สำนึกที่เกิดขึ้นคือ ตอนที่แจยอลขับรถด้วยความเร็ว การเล่นสกีน้ำที่อันตรายในตอนที่ไม่เกี่ยวกับคังอู แจยอลรีบวิ่งข้ามถนนจนรถเกือบชน ตอนที่ขับรถเกือบจะชนกับแฮชูเพราะว่าหักหลบคังอู

การที่แจยอลไม่รู้ว่าคังอูไม่มีตัวตนอยู่นั้นจะยิ่งที่อันตรายมากขึ้น คังอูจะเป็นกุญแจไปสู่การที่เขาได้ทำร้ายตัวเองเรื่อยๆ และอันตรายสูงสุดทางจิตคือการฆ่าตัวตายด้วยอุบัติเหตุในที่สุดเพื่อทดแทนความรู้สึกที่ผิดที่มีต่อพี่ชายของตัวเอง ที่เป็นสาเหตุให้พี่ชายต้องติดคุกเนื่องจากคดีฆ่าพ่อเลี้ยงนานถึง 11 ปีเพราะว่าที่จริงแล้ว ผู้ต้องหาในคดีฆ่าพ่อเลี้ยงจริงๆคือ แม่ที่จุดไฟเผาบ้าน ไม่ใช่

สาเหตุจากการตายโดยใช้มีดแทง แจยอลรู้เรื่องนี้แต่เพื่อเป็นการปกป้องแม่ของเธอ ซึ่งอาจจะเป็นโรคไม่ว่าทำอะไร คือการป้องกันตัวเองโดยขาดสติ ในชั้นศาลแจยอลเลยบอกว่าแจบอมเป็นคนร้าย ทั้งๆที่แจยอลมองเห็นภาพจากกระจก เห็นแม่กำลังจุดไฟขู่ออกลีงเพื่อเผาบ้าน จากกระจกที่ติดตรงข้ามและแจบอมก็เป็นคนพาเขาหนีแจยอลที่รู้สึกผิดต่อพี่ชายของเธอ ไม่เคยแม่แต่จะโกรธที่พี่ชายทำร้ายตัวเองกลับยังมีความหวังคืออยู่เพราะลึกๆเขารู้ดีว่าตัวเองทำผิดต่อพี่ชาย

ในตอนที่ 1 ที่งานปาร์ตี้วันเกิดของซางแจยอล มีทั้งเพื่อนและคนสนิทเข้ามาร่วมงานมากมาย แจบอมพี่ชายของเธอที่เพิ่งถูกปล่อยตัวจากคดีฆ่าพ่อเลี้ยงได้ไม่นาน ก็เข้ามาในงานและทำร้ายร่างกายแจยอลด้วยการเตะและใช้ส้อมแทงไหล่ข้างหลัง แจยอลล้มลงและไม่ได้โต้ตอบอะไร ในวันนี้เองเขาก็เริ่มมองเห็นภาพของเด็กชายมัธยมปลายคนหนึ่งร้องไห้และเข้ามาเรียกชื่อด้วยความเป็นห่วง แจยอลกลับไม่ได้มีอาการโกรธพี่ชายที่เข้ามาทำร้ายร่างกายของเขาแต่อย่างใดกลับยิ้มให้ในทางกลับกันพี่ชายมีอาการที่อยากทำร้ายน้องชายอย่างบ้าคลั่ง

ตอนที่ 3 ฉากที่แจยอลเห็นคังอูขับรถจักรยานมาหาที่บ้านเช่าที่ฮงแด คังอูเอานิยายตัวเองที่เขียนมาให้แจยอลดูพร้อมกับพูดให้กำลังใจแจยอลให้เขียนนิยายเรื่องใหม่ออกมาสู้กับพลอิพ (N/A:แฟนสาวคนเก่าที่คัดลอกนิยายของแจยอลไป) และ คังอูก็โทรมาหาแจยอลมาถามเรื่องนิยายที่เอามาให้อ่าน แจยอลบอกไปว่าเนื้อหานี้คล้ายกับเรื่องคดีความของแจยอลมากเลยนะ จะกล่าวหาว่าแจยอลเป็นคนร้ายของเรื่องใช่ไหม นิยายนี้ไม่มีจินตนาการเลยเอาแต่อดีตของแจยอลมาเขียน

ตอนที่ 4 ปมในซีรีส์ตัวละครคังอูถูกเปิดเผยออกมา ฉากที่คังอูมาหาแจยอลอีกครั้งที่สวนหลังคอนโด พร้อมมาบอกว่าวันนี้เขาต่อพ่อที่ทำร้ายแม่และเขากลับ โดยที่ไม่กลัวเลย แจยอลเลยปलอบกลับไปว่าคังอูไม่ได้ทำร้ายพ่อหรือแค่ป้องกันตัวเท่านั้น คังอูพาแจยอลมาที่บ้านหลังหนึ่งของเด็กหญิงที่คังอูชอบและมาขึ้นหน้าบ้าน มองเห็นเงาก็ได้แต่บอกว่าฝันดีแต่ไม่กล้าคุย แจยอลเลยโยนหินใส่หน้าต่าง เพื่อเรียกผู้หญิงคนนี้ออกมาบอกว่าคังอูชอบ แต่ผู้หญิงคนนั้นกับสงสัยว่าเขาจะทำอะไร หลังจากนั้นแจยอลและคังอูวิ่งไปตามถนน พูดคุยกันอย่างสนุกสนาน แจยอลกับคังอูต่าง

เหมือนเป็นพี่ชายน้องชายที่ดูแลปกป้องกัน และภาพในซีรียส์ก็ตัดมาเป็นภาพแจบอลวิ่งอยู่คนเดียว ซึ่งแท้จริงแล้ว คังอูนั้นไม่มีตัวตนอยู่จริง

อาการเหล่านี้ของแจบอลเกิดจากความกลัวในวัยเด็ก พรอยด์ให้ความสำคัญกับวัยเด็ก ซึ่งปัญหาในครอบครัว ที่ถูกพ่อเลี้ยงทำร้ายร่างกายในวัยเด็ก มองดูแม่ และ พี่ชายที่ดึง โคนทูปตีนนั้นที่ เกิดขึ้นในวัยเด็กซึ่งพรอยด์เชื่อว่าพัฒนาการในวัยเด็กมีความสำคัญมาก จากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ส่งผลทำให้มีผลต่อกระบวนการทั้ง 3 ประการ ได้แก่ กระบวนการของจิต กระบวนการ โครงสร้างของบุคลิกภาพ และ กระบวนการของการพัฒนาบุคลิกภาพ (กึ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์, 2554: 185) ของแจบอล และพี่ชายเมื่อเห็นว่าแจบอลไม่ยอมสู้พ่อเลี้ยงกลับก็ทำร้ายทุบตีแจบอลซ้ำ

กลไกการป้องกันในระดับที่เขาไม่รู้ตัวอีกอย่างของแจบอลคือ การแสดงพฤติกรรมถอยหลัง (Regression) เป็นการแสดงพฤติกรรมย้อนกลับไปมีลักษณะเหมือนพฤติกรรมที่เคยทำมาในอดีต โดยเฉพาะพฤติกรรมในวัยเด็กเกิดขึ้น โดยไม่ได้ตั้งใจและไม่รู้ตัว พฤติกรรมนี้จะเกิดขึ้นเมื่อประสบความสำเร็จไม่มั่นคงทางจิตใจ มีความคับข้องใจ การแสดงพฤติกรรมถอยหลังนี้พบได้ทั้งในวัยเด็กและผู้ใหญ่ (ซูทิศย์ ปานปรีชา, 2551: 509) ของแจบอลคือ การนอนในห้องน้ำ เพราะว่ามีวันหนึ่งที่เขาและแม่โดนพ่อเลี้ยงทำร้ายทุบตี เพราะแจบอลยอมเอาเงินค่าเทอมให้พ่อเลี้ยงที่จะเอาไปใช้ดื่มเหล้า พ่อเลี้ยงเลยโมโห ทุบตีตั้งแต่เช้าแจบอลและแม่เลยหนีออกไปซ่อนในห้องน้ำสาธารณะ และลงไปในโถส้วม ตั้งแต่เหตุการณ์นั้นแจบอลต้องนอนในห้องน้ำ เขาฝังใจว่าห้องน้ำเป็นสถานที่ที่ปลอดภัย จริงๆแล้วถ้าวันนั้น แจบอลกอดกับแม่แล้วร้องไห้ออกมาอาจจะทำให้ไม่ต้องนอนในห้องน้ำแบบนี้ สำหรับแจบอลเพียงเป็นเพียงเฟอร์นิเจอร์ที่ไว้ประดับห้องเท่านั้น แต่จริงแล้วห้องน้ำเป็นห้องนอนของเขา แจบอลจะหลับสนิทได้ก็ต่อเมื่อนอนในห้องน้ำ ถ้าไม่ได้นอนในห้องน้ำก็จะฝันร้ายและนอนไม่หลับ ซึ่งในฉากตอนที่ 1 มีจุดสังเกตจากที่คอนโดแจบอลว่า ที่ห้องน้ำมีตัวสไลด์ครอสส์ผ่าน อ่างอาบน้ำ มีม่านบังแสงอยู่ด้วยและที่บ้านเช่าสงแแต่ก็เช่นกัน

ตอนที่ 5 ฉากที่เพื่อนของแฮซูไปโรงพยาบาลเพื่อรักษาตัวนั้น แจบอลที่นอนอยู่ในห้องน้ำกำลังนอนคิดถึงภาพเหตุการณ์ตอนที่พ่อเลี้ยงถูกฆ่าในวันนั้น หลังจากที่แยกกับเฮจินและยุนซอล

(เพื่อนของแสบ) แสบก็ไปตามหาแจบอลในห้องน้ำพบว่าแจบอลนอนอยู่ในห้องน้ำเลยนึกถึงในคลิปวิดีโอที่เคยถ่ายไว้ว่าแจบอลออกมาจากห้องน้ำ แสบเลยตาดูให้แจบอลออกไปข้างนอก แจบอลเลยเล่าให้ฟังว่า ตอนเด็กๆอายุ 15 ปีเขาเป็นเด็กดีแต่ถูกพ่อเลี้ยงตีเพราะว่าพ่อเลี้ยงไม่ชอบ ส่วนที่พี่ชายตีเพราะคิดว่าแจบอลโกงที่ขอมให้พ่อเลี้ยงตี ในวันเกิดเหตุพ่อเลี้ยงขอเงินไปเล่นการพนันแต่แจบอลไม่ให้เพราะว่าเป็นเงินค่าเทอมของตัวเองพอหนีไปสุดก็เห็นห้องน้ำสาธารณะเลยตัดสินใจลงไปแอบ โถ้ว่วมหลุม ตั้งแต่นั้นก็รู้สึกว่่าห้องน้ำคือสถานที่ที่ปลอดภัยที่สุดหลังจากนั้นแจบอลก็ไม่เคยนอนในห้องนอนอีกเลยเพียงมีไว้แต่ประดับเท่านั้น

เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น เช่น ตอนที่ 8 แจบอลคุยโทรศัพท์กับคังอู ระหว่างที่เขาไปเที่ยวญี่ปุ่นกับแสบ คังอูบอกเขาว่ามาหาหมอบอกว่าไม่เป็นไรมากแค่เป็นหวัด แต่จริงๆเป็นหวัดหนักมาก มือของคังอูเขียนหนังสือมากไปหน่อย เลยถามว่ากับแสบเป็นยังไงบ้าง และนิยายที่แจบอลบอกกว่าคังอู ให้เขาช่วยตรวจวางอยู่ในลิ้นชักแต่จริงแล้วไม่มี ทำให้แสบได้รับรู้ว่าคังอูนั้นไม่มีตัวตน และในตอนที่ 6 ที่แจบอลไปเจอคังอูและแม่ แม่ของคังอูถูกทุบตีแจบอลเลยวิ่งเข้าไปห้าม พอเห็นเหตุการณ์นี้ก็นึกถึงตอนที่ตัวเองเห็นพ่อทำร้ายแม่ และแจบอลก็หิบบิดขึ้นมาเป็นภาพซ้อนกลับ คังอูหิบบินมาจะทำร้ายพ่อแจบอลเห็นดังนั้นเลยรีบวิ่งเข้าไปห้ามให้มีสติว่าอย่าไปทำร้ายพ่อ และให้พาแม่หนีไป พ่อของคังอูกระตือรือร้นแจบอลนั้น แจบอลก็คิดถึงถามที่แม่เขาถอดเขาไว้ไม่ให้พ่อเลี้ยงกระตือรือร้น หลังจากนั้นแจบอลเข้าไปแจ้งความที่สถานีตำรวจ ว่าบ้านหลังนั้นมีเด็กผู้ชาย แม่ และพ่อเลวๆอยู่ แต่ตำรวจกลับบอกว่าบ้านหลังนั้นไม่มีคนอยู่ ตอนที่ 10 แสบของเพื่อนของแจบอลไปที่สถานีตำรวจเพื่อเอากระเป๋าดังให้แจบอล ตำรวจให้ดูกล้อง CCTV ที่แจบอลลงไปทุบตีต่อของตัวเองอยู่คนเดียว แสบองเลยตกใจมากกว่าทำอะไรคนเดียว ตำรวจคิดว่าแจบอลทำตัวแปลกๆ จึงอยากให้พาไปที่โรงพยาบาล แสบองรู้สึกเจ็บปวด หลังจากที่ได้รับรายงานจากตำรวจว่า บ้านนั้นปั่นบ้านร้างและไม่มีเด็กชื่อคังอูอยู่ ตรวจสอบชื่อเมืองกับถนนก็ไม่เหมือนเดิม บ้านที่แจบอลเคยอยู่ก็ถูกเผาไปแล้ว แสบองเลยโทรไปถามแจบอลว่ารู้จักคังอูเรียนที่ไหน เบอร์โทรอะไร แจบอลบอกว่าคังอูเรียนที่มัธยมชุงชอง ตรงไปทางขางชุนรี แจบบอมเลยส่งทั้งเบอร์มือถือและเบอร์บ้านไปให้ แสบองลองโทรไปแต่ระบบตอบกลับบอกว่าหมายเลขนั้นไม่อยู่ในระบบ โรงเรียนที่แจบอลบอกก็ไม่มีเด็กชื่อคังอูเรียนอยู่

ตอนที่ 11 แพของลองส่งข้อความถามว่าเบอร์ที่แจยอลให้มาถูกแล้วไหม แพของลองโทรไปอีกรอบก็ไม่ติด เลขนัดซงซุกเพื่อนของแจยอลมาคุยที่ร้านกาแฟ ถ้ามถึงจะหมายที่เธอส่งมาให้แจยอล ซงซุกบอกว่ามีคนเหมือนแจยอลขว้างหินใส่หน้าบ้านเธอและวังหนี เรื่องที่แปลกคือ แจยอลคุยอย่างกับมีคนอยู่ข้างๆด้วยวันนั้นแจยอลใส่เสื้อสีเหลืองซึ่งตรงกับลักษณะของแจยอล

ตอนที่ 12 ทงมินทำสีหน้าไม่ดีและไปปรึกษาของจิน เรื่องแจยอลเขาบอกว่าแจยอลเป็นโรคจิต ระดับรุนแรง ของจินคูคลิปและเอกสารคดี เธอเลยวินิจฉัยบอกว่า แจยอลคงรู้สึกผิดต่อที่พี่ชายมาก ที่ให้การเท็จว่าพี่ชายคือคนร้ายตอนนั้นแจยอลอายุ 16 ปีและมีสุขภาพจิตไม่ดี ไม่มีทางเลือก ต้องยอมเสียซึ่งใช้ชีวิตภาพได้ความรุนแรงเพื่อรักษาแม่และเขาก็คิดว่าตัวเองบริสุทธิ์ไม่ได้ทำอะไรผิด

ปมปัญหาในเนื้อเรื่องค่อยๆ ปล่อยมาเรื่อย เธอและคนรอบข้างต่างพบว่าแจยอลป่วยเป็นอาการทางประสาท การกินการนอนที่ผิดปกติ ไม่สามารถเขียนหนังสือได้ เป็นสัญญาณการทำงานลดลงและบางครั้งทำร้ายตัวเองจากจิตใต้สำนึกและไม่สนใจบาดแผลของตัวเอง พาตัวเองไปสู่เรื่องอันตราย สิ่งทีกลัวจะนำไปสู่การฆ่าตัวตาย ในตอนที่ 14 แสชูเตรียมให้รถพยาบาลมารับแจยอลที่คอนโด ตามที่เธอนัดแจยอลไว้ มาถึงแจยอลทิ้งโน้ตว่า ผมขอโทษ แต่ผมเป็นห่วงกังวล ต้องไปหาเขาคังอุโทรมหาแจยอลและบอกว่านี้คือการโทรครั้งสุดท้ายก็เลยเป็นห่วง แสชูเลยให้ทงมิน และรถพยาบาลไปที่ถนน 16 ยางซูริซึ่งเป็นถนนที่แจยอลโน้ตไว้ว่า เส้นนี้อันตรายและไม่อยากให้กังวลไป อยากรีบไปเจอคังอุก่อนและค่อยไปพบแจบอม แจยอลคิดถึงคำพูดของคังอุว่า ถ้าไม่ชนะการประกวดก็จะไปฆ่าตัวตายเพราะว่าจะได้เอาเงินให้แม่ แจยอลเลยเป็นห่วงมาก ระหว่างที่ไปหาคังอุแจยอลขับรถอันตรายมาก จนเกือบไปชนกับรถคันอื่นๆ ขณะนั้นคังอุโทรมาหาอีกครั้งและบอกว่าเวลาที่ผ่านมามีความสุขมากที่นักเขียนดูแลเขา อยากเป็นเด็กดีเหมือนที่แจยอลเป็นกับแม่ รู้สึกอยากขอโทษ แจยอลเลยขอโทษที่คิดว่าคังอุเป็นภาระ ในขณะที่ขับรถไปแจยอลก็มองคังอุจากข้างกระจกที่ขับรถไปเห็นคังอุโดนชนกับรถเลยโกรธมากและขับก็ขับรถชนกับรถอีกคันหนึ่ง แจยอลเป็นห่วงคังอุและเดินออกมาทั้งที่สภาพของตัวเองก็โดนรถชนมาเหมือนกัน รถพยาบาลมารับแจยอล แต่แจยอลบอกว่าตัวเขาเองไม่เป็นอะไร คังอุนอนล้มจมกองเลือดอยู่ตรงนั้นกำลังจะตาย

การเห็นคังอู่นั้นอาจจะเป็นเพราะว่าแผลที่แฉะถูกพี่ชายทำร้ายเมื่อสามปีก่อน จิตใต้สำนึกของแฉะบอกพี่ชายจะไม่มีวันหาย โกรธจนกว่าแฉะจะตาย และในปาร์ตีวันเกิด ตอนที่นั้นเป็นครั้งแรกที่เขาเห็นคังอู และจิตใต้สำนึกก็เริ่มสร้างสถานการณ์ที่จะนำไปสู่ความตายโดยการให้คังอูจิตใต้สำนึกทำให้แฉะตาย โดนการช่วยชีวิตคังอูจากอุบัติเหตุ เพราะว่าความตายจากอุบัติเหตุจะทำให้แม่เจ็บปวดน้อยกว่า และเขาคิดว่านี่คือวิธีที่ดีที่สุดในการไปบอปปให้พี่ชายตัวเองที่ต้องติดคุกอย่างไม่เป็นธรรมตลอด 14 ปี และเป็นเรื่องที่ดีที่จะทำให้แม่ไม่รู้เรื่องราวนี้ตลอดไป แสซุจึงตัดสินใจบังคับให้แฉะเข้ารับการรักษาโรคแต่ก็ไม่มีผลสำเร็จครั้งที่ 1 จนต้องบังคับการรักษาควบคู่กับความร่วมมือของแฉะที่ยินยอมที่จะรับการรักษา โดยการให้ยา อาการที่พุดถึงคังอูและเห็นก็น้อยลง จนค่อยๆหายดีและ แสซุพยายามให้แฉะปรับทัศนคติใหม่ว่าภาพลวงตาด้วยความจริงนั้นมีความต่างกัน ภาพลวงตาที่ขาของคังอูจะเป็นเนื้อดีมีแผล แต่แฉะไม่สามารถยอมรับสภาพแบบนี้เลยตัดสินใจกลับไปอยู่ที่บ้านตัวเองกับแม่และพี่ เพราะเค้าคิดว่าถ้าหากการที่อยู่กับแสซุรักกัน อาการยิ่งหนัก และแสซุก็เอาแต่มาเครียดเรื่องของเขาเลยของแยกกันดีกว่า และตอนที่ 15 แสซุโทรไปหาแฉะอีกครั้ง เพราะว่าเขาหายไปหนึ่งอาทิตย์เลยไม่สบายใจ แสซุบอกว่าให้คิดถึงตอนที่เขากับเธอรักกัน สัมผัสว่าช่วงเวลาเหล่านั้นคือเรื่องจริง แฉะไม่เข้าใจว่าอะไรคือภาพหลอนเธอเลยแนะนำให้มองตั้งแต่หัวจรดเท้า หายใจเข้าช้าๆ เพราะว่าภาพลวงตานั้นจะแตกต่างจากความจริง คนไข้ส่วนใหญ่ก็รักษาแบบนี้ ถ้าหายแล้วค่อยกลับมาหาแสซุนะ เพราะว่าเธอรักแฉะมากจริงๆ ตอนนั้นแฉะก็มองเห็นคังอูจับจักรยานมาหา แฉะอดคุยกับคังอู คังอูบอกว่าทุกคนโกหก คังอูกับแฉะต่างกันมาก แฉะเลยถามคังอูว่าเจอกันมากี่ปีแล้ว 3 ปี เรียนชั้นไหน เกรด 11 และคังอูเป็นแฟนคลับของแฉะ แฉะเองก็พยายามจะขับรถหนี แต่คังอูก็ขับตามมา แฉะเลยหนีไปสังเกตว่าที่เท้าของคังอูไม่ได้ใส่รองเท้าและขาที่เป็นแผล แฉะเลยพยายามคิดถึงภาพตอนที่แสซุกับเขารักกัน และนี่มาตลอดเวลาที่เขากับคังอูอยู่ด้วยกันคังอูจะไม่ได้ใส่รองเท้าจะเป็นรอยแผลตลอด ตัวก็จะมีแผล แล้วแฉะจะหายดี มันคือหน้าที่ของคนไข้ไม่ใช่หมอ แฉะเลยกลับไปที่บ้านที่เกิดเหตุที่บ้านเก่าของตัวเองตอนเด็ก เห็นตัวเขาตอนเด็กกำลังวิ่ง ด้วยเท้าเปล่าและมีแผลอยู่กำลังวิ่งมาทางเดียวกับคังอู ภาพเขาตอนเด็กกับคังอูวิ่งมาบรรจบกัน แฉะเลยรู้ว่าจริงๆ แล้วคังอูเป็นแค่ภาพลวงตา แฉะเลยกลับไปที่บ้านที่สงแดอีกครั้งและมาบอกว่าคังอูเป็นตัวปลอม คังอูก็คือแฉะเอง และเขาก็เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล

การที่แจซอลเห็นคังอูนั้นก็เหมือนเป็นการที่ทำให้แจซอลเข้มแข็ง แล้วจริงๆก็ยังมีความกลัว ความรุนแรงของพ่อเลี้ยงและแม่เสมอ แจซอล รู้สึกว่าตัวเองไม่ได้สามารถปกป้องแม่ได้ เวลาที่วิ่งหนีพ่อเลี้ยงด้วยเท้าเปล่าจริงๆแจซอลกลัวมาก ตอนนั้นยังเด็กและเป็นเรื่องในอดีต พอโตขึ้น แจซอลบอกลาคังอู และกลับมาสู่โลกของความเป็นจริง แต่ก็ยังคงเข้ารับการรักษายู๋ จนอาการดีขึ้นและออกมาใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว และแจซอลนั้นสามารถนอนหลับสนิทบนเตียงและไม่เห็นคังอูอีก

“จีแฮชู” จิตแพทย์สาวที่ทำงานด้วยจิตวิญญาณของแพทย์ ฟรอยด์เชื่อว่าประสบการณ์ในวัยเด็กของคนมีความสำคัญมาก เพราะมีผลต่อแบบในการดำเนินชีวิตในอนาคต ตอนอายุ8ขวบ เธอฝังใจกับภาพที่แม่มีชู้ และมีความสัมพันธ์กับประธานคิมที่เป็นเพื่อนของพ่อ ทั้งที่พ่อป่วยพิการทางสมอง ผลจากเหตุการณ์ทำให้เธอมองว่าเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องไม่ดีและติดภาพด้านลบกับแม่ เมื่อเธอเจอคนไข้ที่มีแม่เป็นเหตุเกี่ยวข้องกับอาการป่วยด้วย เธอจะมีอารมณ์โมโหได้ง่ายและไม่ค่อยยอมรับ

ในตอนที่ 2 ฉากที่แฮชูกลับมาที่โรงพยาบาลเพื่อดูแลรักษาคนไข้ต่อ กรณีคนไข้ที่หนีจากโรงพยาบาล กลับมารักษาตัวที่โรงพยาบาลอีกครั้ง เพราะลูกสาวของเขาพยายามจะฆ่าตัวตายอีก แฮชูโกรธมากที่แม่ของคนไข้เกือบจะฆ่าลูกสาวตัวเองเพราะว่าพาลูกหนีออกจากโรงพยาบาล เธอจิกตะโกนใส่ไปด้วยความโกรธ จึงทำให้ของเงิน หมอรุ่นพี่ของเธอให้แฮชูไปรับคำปรึกษากับทงมินเนื่องจาก พุดตะโกนใส่ไปด้วยอารมณ์อาจจะทำให้แม่ของคนไข้เป็นบ้าไปอีกคน ถ้าลูกของเธอตาย หมออาจจะแค่เสียคนไข้หนึ่งคนจากคนไข้พันคนแต่คนเป็นแม่จะสูญเสียโลกทั้งใบ และในตอนี่2เช่นกัน ฉากที่แฮชูกลับบ้านมา โดยปกติแล้วแฮชูจะไม่กลับบ้าน แม่กับพี่สาวจะคอยดูแลพ่อที่ป่วยเป็นอัมพาตช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เพื่อนของพ่อ ประธานคิมที่เป็นชู้กับแม่โทรมาหาและพูดคุยอย่างมีความสุขจึงทำให้แฮชูย้อนกลับไปคิดถึงภาพตอนแปดขวบตอนที่แม่มีชู้ จากตัวอย่างฉากในละครที่หยิบยกขึ้นมานั้นแสดงให้เห็นว่า แฮชูมีความคิดด้านลบกับแม่มาก

ตอนที่ 9 แสซุคุยกับหมอรุ่นพี่ของจิน เปิดใจกับรุ่นพี่ว่าตอนนี้มีอะไรกับแจซอลแล้วหลังจากกลับที่ญี่ปุ่นตอนจบก็ยังมีคิดถึงแม่ที่จับกับประธานคิมบ้าง คิดว่าการที่แม่ทำเป็นสิ่งที่สกปรกน่ารังเกียจ แต่จริงๆแล้วคืนนั้น แม่คงงมมากการที่แม่มีสามีพิการทางสมองและมีลูกที่เห็นแก่ตัวอยากจะเรียนหมอทั้งๆที่บ้านมีฐานะ ยากจน แสซุเลยคิดว่าประธานคิมเป็นคนที่ปลอบใจแม่ เวลาที่แม่ทุกข์ ตอนนั้นแม่คงจะว้าเหว่มาก แสซุเลยเลิกอคติและเข้าใจถึงความคิดแม่มากขึ้น

ตอนที่ 14 แสซุไปหาแจซอลที่คอนโค แสซุเล่าว่า ตอนที่พ่อเข้าโรงพยาบาลตอนที่รับสายว่าพ่อไม่สบาย ลึกๆแสซุหวังให้พ่อตาย แต่หมอสช่วยทันพ่อเลยมีชีวิตอยู่ต่อ แสซุโทรไปหาประธานว่าทำไมไม่มาหาแม่ เมื่อก่อนมาเดี๋ยวนี้ทำไมไม่มา ทำไมไม่ให้เงินแม่ แล้วเรื่องเรียนของหนูละทำไมไม่มาหาแม่ แสซุร้องไห้เสียใจมาก วันนั้นทำให้แม่และประธานคิมเริ่มคบกันอีกครั้งแสซุโทษว่าตัวเองเป็นคนขายแม่ให้ประธานคิม เพื่อที่ตัวเองจะได้เรียนแพทย์

แสซุป่วยเป็น โรควิตกกังวล กลัวการผูกมัด และเป็น โรคกลัวการมีเพศสัมพันธ์ กลไกการป้องกันของแสซุตัวตามทฤษฎีของฟรอยด์ คือ การเก็บกด ความรู้สึกไม่สบายใจของตัวเอง วิตกังวลมากจนทำให้การเป็น โรคกลัวความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง และ ไม่กล้ามีความสัมพันธ์

ความวิตกกังวล (Anxiety) เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดในอันหนึ่งในทฤษฎีจิตวิเคราะห์ นับเป็นตัวการสำคัญสำคัญที่มีบทบาทในการพัฒนาบุคลิกภาพเช่นเดียวกับกลไกในหน้าที่ของบุคลิกภาพที่เดียว ความวิตกกังวลเป็นประสบการณ์ที่เจ็บปวดทางอารมณ์อย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นโดยภาวะปั่นป่วนภายใน สืบเนื่องมาจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอก และอยู่ภายใต้การควบคุมของระบบประสาทอัตโนมัติ เช่น คนผู้หนึ่งต่อต้านสถานการณ์ที่จะเป็นอันตราย หัวใจของเขาจะเต้นเร็วขึ้น หายใจถี่ขึ้น ปากแห้ง และมีเหงื่อในฝ่ามือ (กิตติกร มีทรัพย์, 2524 :100) ตัวอย่างในตอน 7 ตอนที่แสซุตกลงคบกับแจซอลและจับกันอีกครั้ง แสซุไม่ได้ขยับขึ้นแต่อย่างใด แต่ตอนจบเสร็จก็ยังรู้สึกกังวลและเหงื่อออกเพราะว่าร่างกายต่อต้าน แต่อีกพักก็หาย

กลไก Displacement เป็นการเปลี่ยนเป้าหมายที่ตนเองเกิดความรู้สึกไปยังที่อื่น ซึ่งมีผลเสียต่อตัวเองน้อยกว่า (มาโนช หล่อตระกูล, 2548: 31) ขบวนการความคิดที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความคิดหรือภาพพจน์เพราะเธอมีความขมขื่นจากเหตุการณ์ที่เห็นแม่มีชู้ จึงรู้สึกไม่ติดกับแม่ของคนไข้หลายคนเพราะคิดว่าเขาเป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกเจ็บปวด แสซุรักษาตัวเองด้วยการกินยาและพยายามปรับทัศนคติว่าคนรักที่จูบกันคือสิ่งสวยงาม ทำให้เธอควบคุมจิตใจได้ ช่วงที่รู้จักกับแจยอลแรกๆ เธอไม่ชอบแจยอลและมองว่าแจยอลเป็นผู้ชายเจ้าชู้ แจยอลให้คำแนะนำและช่วยเธอรักษาโดยการค่อยๆ พัฒนาความสัมพันธ์ของเขาและเธอ

ในตอนที3 แสซุมาที่คอนโดของแจยอล แจยอลถามแสซุว่าทำไมถึงกลัวการมีความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง มันเป็นเรื่องยากหรือ เธอบอกกับเขาว่าอาการดีขึ้นมามากแต่ถ้านึกถึงเรื่องจูบหรือมีเช็ทซ์ก็จะรู้สึกหัวใจเต้น หายใจไม่ทัน และต้องกินยารักษาเมื่อสิบปีก่อนแต่ตอนนี้รู้สึกดีขึ้นแล้ว แสซุพยายามคิดว่าเช็ทซ์คือสิ่งสวยงามจึงค่อยๆ อาการดีขึ้น แจยอลเลยแนะนำว่าค่อยรักษาค่อยเป็นค่อยไป แจยอลเข้าไปจูบเธอแต่แสซุไม่ได้มีอาการรู้สึกกลัวแต่อยากไต่ แต่ก็ตบหน้าไปเท

ตอนที่6 แจยอลเดินมาหน้าห้องของแสซุและจุดเทียนหอมหน้าห้องให้ซึ่งปกติแสซุจะเอามาจุดเทียนขอพร ทงมินบอกกับแจยอลว่าในอดีตแสซุเคยเห็นแม่จูบกับชู้ ซึ่งมันเด็กเกินกว่าที่เด็กจะรับไหว รูปแบบหนึ่งของความหวาดกลัวสำหรับแสซุคือการมีเช็ทซ์และการจูบ ที่แสซุทำเป็นว่าเย็นชาและไม่ชอบนั้นไม่ได้แปลว่าไม่ชอบแต่จริงแล้วเป็นการปกป้องตัวเองจากความเจ็บปวด แต่เวลาผ่านไปจนแสซุเปิดใจให้แจยอล และ เธอก็เข้าใจแม่มากยิ่งขึ้นว่าทำไมถึงแม่ถึงมีความสัมพันธ์กับชายอื่น อีกหนึ่งปัจจัยก็เกิดขึ้นจากตัวเธอเองด้วยเพราะว่าเธออยากเรียนหมอและทางบ้านไม่ได้มีฐานะ การที่ให้แม่ไปมีความสัมพันธ์กับประธานคิมนั้นประธานคิมมีฐานะดีและแม่จะได้เอาเงินจากเขาส่งให้เธอเรียนหมอ พอเธอมาคิดทบทวนเรื่องนี้ก็รู้สึกว่าตัวเองก็มีส่วนผิดและเริ่มเข้าใจแม่มากขึ้นว่าการที่ต้องทนอยู่กับคนที่พิการและดูแลลูกๆ นั้นก็เป็นเรื่องที่ยากลำบากในที่สุดเธอก็สามารถเอาชนะโรคกลัวความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงได้จากการที่ปรับทัศนคติและมีแจยอลช่วยให้ผ่านเรื่องนี้ เวลาที่จูบหรือมีความสัมพันธ์กับแจยอลแสซุก็ไม่ได้คิดถึงภาพแม่จูบกับผู้ชายอีก

“พัชชุกวาง” พนักงานร้านคอฟฟี่สมิธที่ป่วยเป็นโรคทูเรตต์หรือโรคชักกระตุก ที่มีความบกพร่องทางประสาท ตั้งแต่อายุ 7 ขวบ ถูกพ่อตีเพราะว่าชักวันละ 12 ครั้ง อาการคือเขามักจะ ทำเสียงพืดพืดคัคคัมก ไอกระแอมหากมีคนที่มาล้อเล่น คว้า อาการของเขาก็จะยิ่งกำเริบขึ้น คำพูดและการกระทำตอนที่ชุกวางชักไม่มีความหมายอะไร โรคชักกระตุกเป็นความผิดปกติของสมองอย่างฉับพลันเหมือนกับการจาม ทางกรแพทย์นั้นระบุว่าเกิดจากความเครียดเพราะว่าชุกวางเล็กกับแฟน หลังจากที่ถูกไม่กี่ปวัน เขาเริ่มกินยาและเปลี่ยนพฤติกรรมของตัวเองหลังจากพบกับ หมอโฮทงมิน สาเหตุมาจากความเครียดเพราะเขาเล็กกับแฟนหลังจากที่ถูกกัน ไม่กี่ปวัน

ในตอนที 3 ฉากที่ทั้ง 4 คน ทงมิน แสซุ แจยอล และชุกวางไปดื่มกันในร้านเหล้าและนั่งคุยกัน กวางชูเดินออกมข้างนอกแล้วเจอผู้หญิงที่น่ารักคนหนึ่งเลยเดินเข้าไปจีบและของเบอร์มาแต่พี่ชายของผู้หญิงคนนี้เดินเข้ามาหาเรื่องว่าทำไมถึงไปหาน้องสาวของเขา ในขณะที่ทะเลาะกัน ชุกวางเกิดอาการชักกระตุกกำเริบขึ้นมา แม้ว่าชุกวางมีคนรอบข้างอย่าง ทงมิน แสซุ และแจยอล คอยช่วยดูแล ให้คำปรึกษา และบำบัดอาการของเขาจึงค่อยๆ เป็นปกติแม้ว่าจะเกิดขึ้นบ้างเป็นครั้งคราว การที่ชุกวางมีคนรอบข้างคอยช่วยทดแทนจากครอบครัวและความตั้งใจของเขาที่อยากจะหายจากโรคทูเรตต์หรือโรคชักกระตุก เพื่อที่เวลาไม่แฟนแล้วต้องจูบผู้หญิง หรือนอนกับผู้หญิง อาการเหล่านี้มักจะเกิดขึ้นอยู่ ยิ่งทำให้เขาอยากจะหายจากโรคนี้

กลไกการป้องกันตัวของเขาตาม คือการเลียนแบบ เป็นการปรับตัวโดยเลียนแบบพฤติกรรมบุคคลที่ตัวเองยกย่อง เพื่อให้เกิดความสบายใจ (อะริยา เลาสุริ โยชิน, 2553 : 15) ชุกวางนั้นอยากจะเทและจีบสาวเก่งเหมือนกับแจยอลเลยมักจะขอคำแนะนำเรื่องความรักจากแจยอลเสมอ และพยายามแต่งตัวให้คล้ายกับแจยอลด้วย ชุกวางยกแจยอลเป็นพี่ชายและเป็นบุคคลที่เขายกย่อง

ในตอนที 12 ฉากที่ชุกวางเรียกพ่อแม่มาที่ร้านกาแฟเพื่อที่จะบอกว่าตัวเองมีแฟนแล้ว เพราะว่าสิ่งที่พ่อแม่กังวลในตัวเขามากที่สุดคือกลัวว่าจะ โสดและไม่มีแฟนไปตลอดชีวิต ชุกวางเลยบอกว่าตอนนี้เขาคบกับ โซยอนแล้วเลยนัดพ่อแม่มาที่ร้านกาแฟ เพราะว่าอยากให้รู้จักแฟน แต่พ่อกลับว่าทำไมเขาถึงออกจากบ้านไม่ยอมเรียนหนังสือมาทำงานแบบนี้ และ โรคชักกระตุกบางคนรักษาแก้ไม่กี่เดือนก็หายแล้ว ทำไมตอนเด็กๆ ไม่อดทนจะได้หาย อาจจะเป็นสาเหตุมาจากที่ชุกวาง

ไม่ได้รับกำลังใจจากครอบครัวกลับได้รับคำติ และถูกตี ทำให้อาการจึงซ้ำเป็นหนักและหายยาก เพราะว่าฝังใจมาตั้งแต่เด็ก ซุปเปอร์อีโก้ ที่เป็นผลจากการ โคนฟ่อ ดีและค่าว่านั่นทำให้กระทบต่อจิตใจของเขายังสร้างความตึงเครียด ในการเป็น โรคชักกระตุกเพิ่มเข้าไปอีก ถ้าหากครอบครัวของซูกวางนั้นให้ความรักและเอาใจใส่เขา และรับการรักษาซูกวางอาจจะหายจากโรคนี้นี้ตั้งแต่เด็กๆแล้ว การได้รางวัลหรือทำโทษจากจิตใจนั้นเกิดขึ้นในซุปเปอร์อีโก้มีความรู้สึกภาคภูมิใจ รู้สึกผิดหรือต่ำต้อยตามลำดับ อีโก้จะรู้สึกอายเมื่อต้องการแสดงอาการ โกรธเกรี้ยวออกมา ความรู้สึกผิดบาปหรือต่ำต้อยต่อการเป็น โรคของเขาที่มีต่อพ่อแม่ และตัวเออนั้นก็เท่ากับการเกลียดตัวเอง สิ่งเหล่านี้เป็นความรู้สึกภายในที่เนื่องมาจากความรักและความซงของพ่อแม่ตนเอง(กิตติกร มีทรัพย์, 2524: 64)

แต่ก็ไม่ง่ายเลย จน ซูกวางมาเจอ “โซยอน” เด็กหญิงที่มีนิสัยก้าวร้าวและมองความรักและความรู้สึกของคนอื่นเป็นเรื่องสนุก ซูกวางใช้ความดี จริ่งใจ และได้คำแนะนำและความความช่วยเหลือจากแจยอลในการจัดการกับความรัก ในขณะที่ซูกวางช่วยให้เธอปรับเปลี่ยนนิสัยและมีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ซูกวางใช้ความรักและความจริงใจของตัวเองมอบให้โซยอน จนทั้งสองตกลงมารักกัน ในอีกด้าน โซยอนเองก็ช่วยให้ซูกวางหายจากโรคชักกระตุกด้วยความรักของเธอเพื่อช่วยรักษาให้อาการของซูกวาง ในขณะที่จูบหรือมีความสัมพันธ์กับเธอจนอาการเหล่านี้ค่อยๆทุเลาและหายไป

ในตอนที 12 โซยอน โทรหาซูกวางเพื่อนัดเจอกันในตอนกลางคืนที่บ้านสงแด ซูกวางถามว่าทำไมอยากมาเจอ ซูกวางคิดว่าโซยอนจะมาดูถูกเขาที่บ้าน แต่โซยอนไม่ได้คิดแบบนั้น เธอเข้ามาจูบเขาแต่พอเขาโดนจูบก็เลยชักกระตุก โซยอนเลยให้ซูกวางฟังเพลงเพื่อสงบจิตใจของเขาและจูบกันอย่างดุเดือด ซูกวางเป็นอีกด้านหนึ่งที่ทำให้เราเห็นว่าคนที่มีอาการป่วยทางจิตเช่นเขาก็สามารถร่วมอยู่กับคนปกติในสังคมได้แม้ว่าซูกวางจะเจ็บ โดนและอยู่มากกับ โรคนี้นี้แต่เขาก็มีความตั้งใจที่จะหายถึงแม้ว่าจะไม่ได้กำลังใจจากครอบครัว แต่เขาก็ได้รับกำลังใจจากคนรอบข้างและคนรักเข้ามาทดแทน

“แจบอม” พี่ชายของแจบอลเป็นคนที่มีความก้าวร้าวและเกรแต่เป็นพื้นฐานเป็นคนที่จิตใจดี เคยถูกต้องคดีลักขโมยทำร้ายร่างกายและข่มขืน จริงๆแล้วแจบอมนั้นถูกแฟนสาวของตัวเองบอกเลิก ผู้หญิงเลยแค้นด้วยการโกหกใส่ความแจบอมจึงทำให้เขาติดคุกตอนเด็ก เขารู้สึกตัวว่าตัวเองขาดความอบอุ่นจากแม่เพราะว่าแม่รักและผูกจกกับแจบอลดีกว่า จึงทำให้เขามีปมในใจเรื่องที่ว่าแม่รักลูกไม่เท่ากันเสมอ แจบอมมี บุคลิกภาพแบบอันทพาล (Anti social) คือเป็นคนไม่ยอมชอบคัดค้านค่านิยมหรือระเบียบแบบแผนที่วางไว้ ชอบใช้พลังกำลัง โหดเหี้ยม เจ้าอารมณ์ ไม่มีระเบียบคนที่ติดข้องในพัฒนาการขั้นนี้ยังเป็นคนขี้เหนียวและเป็นนักสะสมสิ่งของต่างๆอีกด้วย (อะริยา เลาสุริโยธิน, 2553) แจบอมถูกเลี้ยงดูแตกต่างจากแจบอล เหมือนเป็นลูกที่แม่ไม่รักซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าวที่ตรงกับแจบอมนั้นอาจจะเกิดมาจากระยะ ข้นทวารหนัก

พรอยด์ให้ข้อคิดว่า ระยะนี้มักเกิดความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่กับเด็กในเรื่องการฝึกขับถ่าย แต่ถ้าเด็กไม่พอใจกับการฝึกหัด เนื่องจากผู้ใหญ่บังคับเด็กในการฝึกขับถ่ายมากเกินไปเช่น ต้องขับถ่ายเป็นเวลา ถ้าไม่ทำตามจะถูกลงโทษ จะนำไปสู่ภาวะติดข้องในขั้นทวารหนัก (Anal Fixation) ส่งผลให้เกิดบุคลิกภาพเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ (Anal personality) (อะริยา เลาสุริโยธิน, 2553)

การให้รางวัลและการทำโทษจากพ่อแม่เป็นตัวควบคุม ซุปเปอร์อีโก้ (superego) ส่วนที่สามของบุคลิกภาพเป็นส่วนของคุณธรรมที่ตัดสินส่วนผิดชอบชั่วดี พิจารณาได้จากสองทางคือ ทางร่างกายและทางจิตใจ (กิติกร มีทรัพย์, 2524: 61-62) ในกรณีของแจบอมถูกแม่เมินเฉย และแสดงออกด้วยการด่าทอ และละเลย ลูกดี อย่างในตอนที่แจบอมทำงานเพื่อไปซื้อน้ำมัน เอามาเป็นของขวัญวันเกิดให้แม่ แต่เพราะว่าแจบอมเป็นลูกที่แม่ไม่รัก และวันนั้นแม่อารมณ์เสียเพราะว่าแจบอมเอาข้าวของแจบอลไปกินด้วยความหิว แต่แม่กลับด่าและตีว่าแจบอมที่แย่งข้าวน้องไปกิน และละเลยไม่ฟังว่าแจบอมซื้อน้ำมันให้แม่เป็นของขวัญวันเกิด

พรอยด์บอกว่าการที่เด็กถูกตีครั้งหนึ่งไม่ได้หมายความว่า จะเจ็บกายเพียงอย่างเดียวแต่เขาจะรู้สึกว่าการทำโทษจากพ่อแม่เป็นการทอดทิ้งเขาเช่น รู้สึกไม่ได้รับความรัก เป็นต้น เด็กต้องการความรักจากแม่ เพราะเขาเคยรู้ว่าการไม่ได้รับความรักจากแม่ก็เหมือนกับ การไม่ได้อาหาร ผลของมันจะเพิ่มความตึงเครียดให้กับเด็ก (กิติกร มีทรัพย์, 2524: 62) เช่นเดียวกับแจบอมจากการกระทำของแม่ทำให้เค้าคิดเสมอว่าเขาเป็นลูกที่แม่ไม่รัก

ในกรณีแจบอม แจบอมต้องติดคุกนานถึง 11 ปีเพราะว่าการตัดสินของศาลที่มีความผิดพลาดและเขาก็คิดว่าตัวเองตกเป็นแพะในคดีความฆ่าพ่อเลี้ยง และคิดว่าถูกน้องชายและแม่หักหลัง จึงแค้นน้องชายและแม่ของตัวเองมาก ตอนแรกน้องชายไม่ได้แทงพ่อเลี้ยงแต่พ่อเลี้ยงเป็นคนที่ล้มไปเองพี่ชายมองว่าเป็นการฆาตกรรมและแม่ให้การเท็จ การที่แม่ปกป้องแจบอมไม่ได้เพราะว่าเห็นแจบอมเป็นคนถือมีด ทุกครั้งที่มีโอกาสได้ออกมาในวันปล่อยตัว เขาก็คิดที่จะทำร้าย น้องชายตัวเองเสมอ แต่เป็นการทำร้ายเพื่อให้บาดเจ็บไม่ใช่มุ่งทำร้ายให้ตาย เช่น ในตอนที่ 1 ชกต่อยและเอาสื่อมแทงที่ไหล่แจบอมในงานปาร์ตี้วันเกิดไม่ใช่ที่คอ และหลังจากที่แจบอมถูกปล่อยตัวชั่วคราวอีกครั้ง ตอนที่ 7 แจบอมที่กำลังนั่งเจอแฮชชูนั่น แจบอมเดินเข้ามาแล้วเอาไม้ตีจากข้างหลังและนึดยาามีทอลที่ขโมยมาจากหมอทงมินลงไปทีคอ พร้อมกระต๊อบทำร้ายแจบอมบอกให้พูดความจริง ถามว่านึกถึงวันเก่าๆไหมรู้สึกยังงัยบ้าง ทำร้ายร่างกายกันจนพังเข้ากระจกเข้าไปในร้านแห่งหนึ่ง แจบอมโกรธและคิดเสมอว่าต้องอยู่ในคุกถึงสิบสามปีเพราะแม่และน้องชายร่วมมือกัน แต่แจบอมก็ไม่ได้เอาความอะไร พร้อมกับจ่ายค่าเสียหายให้เจ้าของร้านและขอร้องว่าอย่าเอาความ เป็นเหตุแค่พี่น้องทะเลาะกัน

สำหรับแม่แจบอมจะปฏิบัติตัวกับแม่ไม่ดีเช่นพูดจาไม่ดี กลไกการป้องกันตัวของแจบอมคือ การแสดงปฏิกิริยาตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง คือการที่เขาทุ่มเทแสดงพฤติกรรมตรงข้ามกับความรู้สึกของตัวเอง แจบอมคิดว่าตัวเองไม่เป็นที่ต้องการของแม่และแม่รักแจบอมมากกว่า แจบอมเลยแสดงอาการตรงกันข้ามกับความรู้สึกจริงๆที่อยากให้แม่ทำดีกับเขาและรักเขาเหมือนลูกคนหนึ่งด้วยการ เมินเฉยเวลาที่แม่มาพบในคุก หรือ ปฏิเสธการเข้าเยี่ยมของแม่

ในตอนที 14 แม่โทรมาถามแจบอมว่าจะกินอะไรหรือเปล่า ชุปถั่วเหลืองใส่เนื้อหรือหอยกาบดี แจบอมชอบกินไม่ใช่หรือ ตอบแม่มาสิว่าอยากกินอะไร แจบอมโมโหก็เลยเตะกับขยะข้างทางตลกดีแจบอมกลับบ้านมาก็ไม่ยอมกินอะไร ตั้งแต่เที่ยง แม่เลยเป็นห่วงมาก แม่ถามแจบอมว่าจะกินข้าวไหมชอบไม่ใช่หรือ แจบอมโมโหมากที่แม่ถามและพูดบ่อยๆ และยังเอาแต่ดูพื้นซ้ำไปมาอีกก็โยนโยนผ้าทิ้ง และปัดข้าวบนโต๊ะตกลง แจบอมเป็นคนที่มีความขี้กลัวเพราะแบกรับความเครียดไว้มากแจบอมเริ่มเข้ารับการรักษากับหมอทงมิน ซึ่งเป็นรุ่นพี่ของแทยอง (เพื่อนของแจบอล) ตามคำขอของแทยอง โดยการเข้าไปพบที่คุก

แจบอมเป็น โรคเครียดจากเหตุการณ์ร้ายแรง จากเหตุการณ์พ่อเลี้ยงถูกฆ่าและถูกตัดสินคดีในชั้นศาล เขามีความตื่นกลัวที่ต้องถูกจำคุกนานถึง 1 ปี และอยู่ในสถานการณ์ที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ แจบอมจัดอยู่ในผู้ป่วยประเภท เหตุการณ์นั้นตามมาหลอกมาหลอนเพราะว่าเคยถูกพ่อเลี้ยงทำร้ายตอนเด็ก ไม่มีครอบครัวที่มาช่วยเหลือเขาตอนเหตุการณ์ถูกตัดสินคดี จึงทำให้แจบอมเครียดจนหัวทิ่มและมีปมในใจ ตอนที่ 4 ฉากที่ทงมินมาพบแจบอมอีกครั้ง ทงมินถามว่าทำไมแจบอมมีผมขาวทั้งหัว ย้อมสีผมหรือเปล่า แจบอมบอกว่าตั้งแต่เข้าคุกมาแปดเดือนแรกผลก็ขาวไปครึ่งหัวแล้วสองเดือนต่อมาผมก็ขาวทั้งหัวเลย วันนั้นเองแม่ของแจบอมก็มาเยี่ยมที่คุกแต่แจบอมไม่ยอมสนใจแม่และพยายามกลบกลืน ในช่วงนั้นเองเป็นช่วงการปล่อยตัวชั่วคราว แจบอมเลยตั้งใจทำงานและทำตัวดีเพื่อที่จะได้ออกมาจากคุกก่อนกำหนด

ฉากที่ทงมินมาพบแจบอมตอนกลางคืนที่คุกอีกครั้ง แจบอมเอาแต่บอกว่า แจบอลเป็นคนฆ่าพ่อเลี้ยงและแม่ก็เห็น ในชั้นศาลแจบอมให้การว่าแจบอลเป็นคนฆ่า แต่แม่ไม่ได้พูดอะไร แจบอมเลยขอให้ทงมินเอาามีทอลไปให้แม่และน้องชายเพื่อที่จะได้พูดความจริง ทุกครั้งที่แจบอมคิดถึงเหตุการณ์นี้ก็จะทำให้เขารู้สึกไม่ดีและนอนไม่หลับ

ตอนที่ 10 หมอทงมิน ไปพบแจบอมและนิตยาอามีทอลให้เพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของแจบอมเอง แจบอมเองก็ยอมให้รักษา เพราะว่าเขาเองก็ไม่มั่นใจในความทรงจำของตัวเองเหมือนกันว่าคิดถูกหรือผิด ฤทธิ์ยาอามีทอลก็ออก แจบอมบอกว่า แม่กับแจบอลสนิทกันมากเวลาที่เขาไม่อยู่ เขาก็เป็นลูกของแม่คนหนึ่งเหมือนกัน แจบอล โดนพ่อเลี้ยงตีอีกแล้ว แจบอมบอกหลายครั้งแล้วว่าไม่ให้ยอม โดนตี เหตุการณ์ในวันนั้น แจบอล โดนพ่อเลี้ยงทุบตีอย่างหนัก แจบอมเลยเข้าไปทำท่าจะเอาไฟ

แซ็กผาบ่านขู่ แจบอลที่ถือมีดปอกผลไม้อยู่นั้น ในขณะที่นั้นแจบอมผลัดต่อสู้กับพ่อเลี้ยงก็ล้มเข้าใจแจบอล มีดปอกผลไม้ก็ปักที่ท้องพอดี แจบอลสลบไป แจบอมเห็นว่ามิดปักที่อกพ่อเลี้ยง และคิดว่าแจบอลเป็นคนฆ่า แจบอมร้องไห้ออกมาและถามว่าเขาไม่ได้ฆ่าจริงๆ ใช่มั้ย ตอนที่แม่เคเดินเข้ามาเห็นแจบอมเอามีดแทงออกมา แม่ก็ตกใจมาก แจบอมบอกว่าแจบอลเป็นคนใช้มีดแทงพ่อเลี้ยง ถ้าตำรวจถามให้บอกว่า แจบอมเป็นคนแทงเอง เลยเอามีดใส่ถุงดำ แจบอมคิดว่าตัวเองคงแก้ติดคุกสองถึงสามปี แต่ผู้พิพากษาตัดสินจำคุก 11 ปีเขาเลยบอกความจริงไปว่าแจบอลเป็นคนทำ แจบอมเลยคิดว่าแม่และแจบอลหักหลังเขาที่ชี้ตัวว่าแจบอมเป็นคนร้าย ทงมินเข้าใจว่าที่ผ่านมาแจบอม โดดเดี่ยวมาก ทงมินเข้าใจความรู้สึกของเขามากๆ

ตอนที่ 11 แจบอมโทรไปหาแม่บอกว่าถ้าได้ออกไปจะไปหาแม่ที่บ้านดีไหม แม่รู้สึกดีใจมากๆที่โทรหา ถ้ากลับบ้านดีใจมากๆ แจบอมรู้สึกดีที่แม่ที่เคยบอกว่าเกลียดเขา มาทำดีกับแจบอม แม่เลยบอกว่าถ้าออกมาจะเอาใจทุกอย่าง ไปเที่ยวกัน และทำอาหารอร่อยๆให้กิน จริงๆแล้วสาเหตุการตายของพ่อเลี้ยงถูกเฉลยในตอนที่ 11 พ่อเลี้ยงไม่ได้ตายด้วยมีดแต่สำลักควัน ทนายกำลังเตรียมเอกสารให้จำเลยแต่เช้าวันรุ่งขึ้น ศพถูกเผาไปแล้ว อัยการเลยโยนความผิดให้กับพี่ชายเพื่อปิดคดีลง แม่ที่อยู่ในข้างหลังเกิดเหตุไฟไหม้ ทงมินเลยกลับมาคิดว่าแม่ หรือเปล่าที่เป็นต้นเหตุของเรื่องนี้

หลังจากถูกปล่อยตัวแจบอมไปเยี่ยมแจบอลที่เข้าโรงพยาบาลและไปกระที่บข้าให้หายโกรธครั้งสุดท้าย แจบอมกลับมาอยู่ที่บ้านแม่คอยดูแล ตอนที่ 15 ฉากที่แจบอมบ่นกับแม่ว่าร้อนแม่เลยขัดหลังให้ด้วยน้ำเย็นๆ แม่ขัดหลังตลอดเวลาไม่หยุด แจบอมเลยโมโหว่าตัวเองสกปรกมากหรือเปล่าทำไมถึงแม่เอาแต่ขัดหลังซ้ำๆแล้ววันๆเอาแต่ซักผ้าจี่รีว โลกนี้สกปรกไปหมดหรือยัง แม่อธิบายว่าแม่กับแจบอลเป็นแบบนี้ตั้งแต่คนรักไปแล้ว อะไรก็สกปรกไปหมด นอนในห้องปิดไฟไม่ได้เลย

แม่เล่าว่าวันนั้นแม่โดนพ่อเลี้ยงกระทืบแต่เช้า เลยหนีออกไปซ่อนตัวลงไปในห้องน้ำ สาธารณะ แยกอลก็ลงไปด้วย วันนั้นแยกอลและแม่ไปล้างตัวกันที่แม่น้ำ แจบอมเองเลยนึกถึง เหตุการณ์ย้อนไปวันนั้นที่เขาเห็นแม่และแยกอลคูสนิทสนมกันตั้งแต่วันนั้นแยกอลต้องนอนในห้องน้ำส่วนแม่ก็นอนในห้องปิดไฟไม่ได้ แม่คิดถึงเรื่องนั้นบ่อยมากกว่าตอนนี้น่าจะกอดกันและ ร้องไห้ อาจจะเป็นเพราะว่าไม่ได้ร้องไห้ก็เลยทำให้เป็นแบบนี้ แจบอมฟังเรื่องนั้นเลยเข้าใจแม่มากขึ้นและให้แม่ชัดหลังต่อ ตอนที่แจบอมกลับบ้านมาอยู่กับแม่และได้เข้าใจเรื่องราวของแม่และน้องแล้ว ก็เริ่มหายเครียดและผมดำก็เริ่มขึ้นแล้ว

4. บทสรุป

จากการวิเคราะห์เชิงจิตวิทยาของลักษณะตัวละครในละครชุดโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง it's ok that's love ผ่านคำถามของงานวิจัยที่ต้องการจะศึกษาถึงเบื้องหลังพฤติกรรมของตัวละครเอกเอกได้แก่ ชางแจยอล จีแฮซู พัคซูกวาง และ ชางแจบอม ผ่านละครชุดทางโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง it's ok that's love รวมไปถึงรูปแบบปฏิสัมพันธ์และการปรับตัวของตัวละครที่มีปัญหาด้านจิตใจ

ผู้ศึกษาพบว่าละครชุดเรื่องนี้สามารถสะท้อนภาวะทางจิตได้เป็นอย่างดี ทั้งยังบอกวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว ทุกคนสามารถป่วยทางจิตได้มันเปรียบเสมือนการป่วยทางกาย โดยในเรื่องจะเห็นได้ว่าแม้กระทั่งจีแฮซู ซึ่งเป็นจิตแพทย์ รักษาผู้ป่วยทางจิตให้หายได้ ก็ยังมีภาวะทางจิตเกิดขึ้น แจยอลที่มีความเพียบพร้อมทั้งหน้าที่การงานและฐานะ เป็นนักเขียนและดีใจที่มีชื่อเสียง แต่ก็กลับมีปมในใจในวัยเด็กซึ่งส่งผลมาถึงปัจจุบัน ซูกวางคนที่ภายนอกดูคลกเฮฮาแต่กลับมีปัญหาเรื่องการมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงเวลาออกดูบ เพราะโรคชักรกระดูกจะกำเริบ แจบอมที่ภายนอกดูเป็นคนก้าวร้าว ชอบใช้ความรุนแรง แต่ภายในจิตใจลึกๆก็ต้องการความรักจากแม่และมีความทุกข์จากการที่ต้องจำคุกยาวนานถึง 11 ปี ตัวละครเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าภาวะทางจิตเกิดขึ้นได้กับทุกคน โดยภูมิหลัง เหตุการณ์ดังกล่าวในชีวิตที่ได้เจอมาล้วนส่งผลต่อการกำกับพฤติกรรมของเราได้

ความคิดปรกติของตัวละครเอกแต่ละตัวในเรื่อง พระเอก แจยอล นางเอก แฮซู พัคซูกวาง และ พี่ชายของแจยอล แจบอมนั้น ต่างก็มีปัญหาชีวิตของตัวเองที่แตกต่างกัน ถ้าสังคมคนภายนอกมองมักจะเห็นว่าพวกเขาผิดปกติ ทุกตัวละครมีวิธีการปรับตัวเองให้เป็นที่ยอมรับ ผ่านหน้าที่การงาน เช่น แจยอลเป็นดีเจ พระเอกชื่อดัง แฮซูเป็นจิตแพทย์ พวกเขาเหล่านี้สามารถทำหน้าที่ได้ดีไม่แพ้คนธรรมดาทั่วไป ปมปัญหาของตัวละครเอกแต่ละตัวในเรื่องนั้นค่อยๆคลี่คลาย ไปพร้อมกับการพัฒนาความรักของ พระเอกและนางเอก นอกจากนั้นละครเรื่องนี้ยังสอนให้เห็นว่า คนทั่วไปในสังคมนั้นมีความผิดปกติทางจิตด้วยปัญหาที่แตกต่างกันไป บอกเล่าปัญหาที่เกิดขึ้น และ วิธีการรักษาคนไข้ในแต่ละกรณี รายละเอียดอาการของโรค ผ่านคนไข้ของแฮซู เช่น ผู้ป่วยที่ชอบล้างมือ เพราะกลัวความสกปรก คู่สามีภรรยาที่เสียลูกไป แต่คนที่ เป็นแม่ยังคิดว่าตัวเองยังมองเห็นลูกอยู่ เด็กผู้ชายที่ชอบวาดภาพอวัยวะเพศ เป็นต้น

ละครเรื่องนี้ทำให้เราทำความเข้าใจและมองเห็นถึงมุมของผู้ที่ป่วยภาวะทางจิต ที่คนทั่วไปมักคิดว่าน่ากลัว แต่พอเราได้รับรู้ปัญหาและภูมิหลังของพวกเขาแล้วจริงๆคนเหล่านี้เป็นคนที่น่าสงสาร สิ่งที่พวกเขาแสดงออกมานั้นล้วนเป็นผลมาจากความเจ็บปวด อาการทางจิตก็เป็นเหมือนอาการป่วยชนิดหนึ่งถ้าผู้ป่วยนั้นให้ความร่วมมือทางการรักษากับแพทย์ ทานยา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และการได้รับความรักจากคนรอบข้างมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้หายจากอาการป่วยทางจิตได้

บรรณานุกรม

ข้อมูลจากหนังสือ

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2548). *คู่มือคลายความเครียดด้วยตนเอง สำหรับวัยรุ่น*.

กรุงเทพฯ: กองสุขภาพจิตสังคม.

กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. (2554). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

กิติกร มีทรัพย์. (2524). ใน กิติกร มีทรัพย์, *พื้นฐานทฤษฎีจิตวิเคราะห์ มิติใหม่ที่ปฏิวัติระบบ*

ความคิดมนุษย์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ต้นหมาก จำกัด.

แคลร์ วีลส์. (2548). *ประสาทป่วยคุณช่วยตัวเองได้*. กรุงเทพฯ: คลินิกสุขภาพ.

ชูทิศย์ ปานปรีชา. (2551). หน่วยที่ 9. ใน ชูทิศย์ ปานปรีชา, *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยสุโขทัย.

เดิมศักดิ์ คทวนิช. (2547). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

มาโนช หล่อตระกูล. (2548). ทฤษฎีจิตวิเคราะห์. ใน มาโนช หล่อตระกูล และ ปราโมทย์ สุขนิช,

จิตเวชศาสตร์ รามาธิบดี. กรุงเทพฯ: บริษัท บีคอนด์ เอ็นเทอร์ไพรซ์ จำกัด.

มาโนช หล่อตระกูล และ ปราโมทย์ สุขนิช. (2540). *คู่มือการวินิจฉัยและดูแลรักษาผู้ป่วยโรคจิตก*

กังวล. กรุงเทพฯ: เอส ซี พรินท์.

ยศ สันตสมบัติ. (2550). *พรอยด์และพัฒนาการจิตวิเคราะห์ จากความฝันสู่ทฤษฎีสังคม*. กรุงเทพฯ:

ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา.

วิจิตพาณี เจริญขวัญ. (26). ความเหมือนและความต่างของทฤษฎีบุคลิกภาพของ فروยด์และแอคเลอร์. วารสารรามคำแหง, 62.

สิริวรรณ สารนาน. (2543). ทฤษฎีจิตบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ข้อมูลจากสื่อออนไลน์

Ahjong. (10 ตุลาคม 2558). *ถ้ารักกันมันก็โอเค It's Okay, That's Love – ซีรีส์เกาหลี*. เรียกใช้เมื่อ 17 11 2558 จาก <http://korea.tlcthai.com>: <http://korea.tlcthai.com/its-okay-thats-love-ซีรีส์เกาหลี/>

workpoint. (2558). *ถ้ารักกัน มันก็โอเค*. เรียกใช้เมื่อ 12 พฤศจิกายน 2558 จาก

<http://workpointtv.com/>:

<http://workpointtv.com/%E0%B8%96%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%A1%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B9%87%E0%B9%82%E0%B8%AD%E0%B9%80%E0%B8%84/>

xyyy. (22 กรกฎาคม 2557). *เรื่องย่อ ซีรีส์เกาหลี It's Okay, That's Love*. เข้าถึงได้จาก ohoclips:

<http://www.ohoclips.com/its-okay-thats-love/>

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2555). *โรคทูเรตต์ (Tourette's Disorder)*. เรียกใช้เมื่อ 21 พฤศจิกายน 2558

จาก ศูนย์วิชาการแฮปปี้โฮม: <http://www.happyhomeclinic.com/sp07-tourette.htm>

เบญจพร ปัญญาขง. (2549). *ความเครียดภายหลังเหตุการณ์สะเทือนขวัญ*. เรียกใช้เมื่อ 18

พฤศจิกายน 2558 จาก กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข :

<http://www.dmh.go.th/dmhpps/pdf/ptsd.pdf>

มานิช หล่อตระกูล. (2548). ทฤษฎีจิตวิเคราะห์. ใน มานิช หล่อตระกูล และ ปราโมทย์ สุกนิช,

จิตเวชศาสตร์ รามาธิบดี (หน้า 31). กรุงเทพฯ: บริษัท บีคอนด์ เอ็นเทอร์ไพรซ์ จำกัด.

มาโนช หล่อตระกูล. (23 กุมภาพันธ์ 2556). *ทฤษฎีจิตวิเคราะห์*. เรียกใช้เมื่อ 24 พฤศจิกายน 2558

จาก คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล:

<http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=kitpoo22&month=23-02-2013&group=37&gblog=17>

สเปญ อุ๋นอองค้. (19 สิงหาคม 2552). *โรคจิตเภท schizophrenia*. เรียกใช้เมื่อ 21 พฤศจิกายน 2558

จาก kapook: <http://health.kapook.com/view3148.html>

สเปญ อุ๋นอองค้. (ม.ป.ป.). *โรคเครียดจากเหตุการณ์ร้ายแรง (Post Traumatic Stress Disorder,*

PTSD). เรียกใช้เมื่อ 21 พฤศจิกายน 2558 จาก ศูนย์วิทยบริการ สำนักงานอาหารและยา:

http://elib.fda.moph.go.th/library/default.asp?page2=subdetail&id_L1=27&id_L2=15751&id_L3=3145

หิริพันธ์ วงษ์กลัด. (30 มกราคม 2556). *กลวิธานในการปรับตัว (Defense Mechanism)*. เรียกใช้เมื่อ

24 พฤศจิกายน 2558 จาก รายงาน เรื่อง สุขภาพจิตและการปรับตัว Mental Health and

Adjustment (รูปเล่ม): <http://hariphan.blogspot.com/2013/01/defense-mechanism.html>

อะริยา เลาสุริโยชิน. (8 กรกฎาคม 2553). *บทที่3 บุคลิกภาพ (Personality)*. เรียกใช้เมื่อ 29 เมษายน

2559 จาก มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย:

<http://elearning2.utcc.ac.th/officialtcu/econtent/HG022/loadlesson3.pdf>